

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 36. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 17. juni 2011
Tidspunkt: Kl. 8.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) næstformand, Erling Bonnesen (V), Pia Adelsteen (DF), Kim Mortensen (S), Meta Fuglsang (SF), Niels Helveg Petersen (RV) og Frank Aaen (EL)

Desuden deltog: Udenrigsminister Lene Espersen, finansminister Claus Hjort Frederiksen (bistået af kontorchef Stig Nielsen, Finansstilsynet), klima- og energiminister Lykke Friis og miljøminister Karen Ellemann

Pia Adelsteen fungerede som formand under dagsordenens punkt 1.

Næstformanden, Eva Kjer Hansen, fungerede som formand under dagsordenens punkt 2.

Kim Mortensen fungerede som formand under dagsordenens punkt 4-7.

Der var en pause i Europaudvalgsmødet kl. 9.45 -10.30, hvor der blev afholdt et møde med de danske medlemmer af Europa-Parlamentet.

Punkt 1. Samråd med udenrigsministeren om samrådsspørgsmål L vedrørende toldkontrol

EUU alm. del (10) – samrådsspørgsmål L

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

"Ministeren bedes redegøre for baggrunden for, formålet med og det forventede resultat af ministerens rundrejse til europæiske kolleger i forlængelse af aftalen om "Permanent toldkontrol i Danmark (styrket grænsekontrol)". Ministeren bedes redegøre for, om Udenrigsministeriet – som den administrerende direktør for Dansk Industri Karsten Dybvad – har oplevet, at "reaktionen fra udlandet (på aftalen) har været stærkere, end nogen kunne forestille sig Ministeren bedes redegøre for, om ministeren og Udenrigsministeriet – forud for aftalen "Permanent toldkontrol i Danmark (styrket grænsekontrol)" – var involveret i aftalens udarbejdelse. Ministeren bedes også redegøre for de ressourcer, Udenrigsministeriet nu afsætter til aktiviteter i forbindelse med at forklare bl.a. EU-medlemslandene om aftalen om "Permanent toldkontrol i Danmark (styrket grænsekontrol)."

Kim Mortensen begrundede samrådsspørgsmålet. Han indledte med at takke udenrigsministeren, fordi det kunne lade sig gøre at etablere et samråd på nuværende tidspunkt, idet han vidste, at udenrigsministeren var på vej ud af landet, idet hun skulle til Stockholm.

Siden regeringen lavede aftalen om permanent grænsekontrol med Dansk Folkeparti i forlængelse af tilbagetrækningsreformen, har den fyldt meget på den indenrigspolitiske scene, og regeringen har prøvet at gøre den til et rent indenrigspolitisk spørgsmål, men reaktionerne fra ikke mindst Tyskland og Sverige og det samlede EU-system har vist, at dette spørgsmål hænger sammen med Schengen-aftalen og samarbejdet i EU og i høj grad også er et udenrigspolitisk spørgsmål.

Han spurgte, hvad EU's udenrigsministre siger til udenrigsministeren, når hun besøger dem, idet han specielt interesserede sig for, hvad den tyske udenrigsminister havde sagt.

Når man laver et forslag om genindførelse af grænsekontrollen, som er så vidtgående som dette, gik han egentlig ud fra, at Udenrigsministeriet på forhånd var involveret, men han kunne forstå på medierne, at det har Udenrigsministeriet ikke været.

Udenrigsministeren: Det samrådsspørgsmål L, som Europaudvalget har indkaldt mig til at besvare, består af 4 delspørgsmål, som jeg vil besvare hver for sig, så der kommer noget stringens i det. Jeg håber, besvarelsene kan bidrage til en yderligere afklaring af de internationale aspekter af sagen.

Lad mig gå til første led af samrådsspørgsmålet, som vedrører baggrunden for og formålet med min rundrejse.

Formålet med min rundrejse er at informere nogle af vores nabolande – som naturligvis er særligt interesserede – om toldkontrolaftalens reelle indhold.

Rundrejsen vil samtidig give mig lejlighed til at understrege utvetydigt over for mine kollegaer, at toldkontrollen også fremadrettet vil blive implementeret med fuld respekt for vores forpligtelser i henhold til traktaten og Schengen. Det er den 10. juni yderligere præciseret i selve aftalen.

Jeg håber, at møderne kan bidrage til at få manet nogle af de mange myter og misforståelser, der flourer om denne aftales rækkevidde, i jorden.

Det første af møderne fandt sted i forgårs i Berlin, hvor jeg havde en meget god samtale med udenrigsminister Westerwelle.

Andet led vedrører de internationale reaktioners karakter.

Det er svært at gisne om, hvorvidt reaktionen er større eller mindre, end hvad nogen her i Danmark måtte have forestillet sig.

I en ren dansk kontekst kan man naturligvis godt være overrasket, idet aftalen jo bygger på en forudsætning om, at den skal respektere vores internationale forpligtelser.

Set fra dette perspektiv var der ikke grund til at forvente nogen særlig stærk reaktion fra udlandet.

For at forstå den internationale reaktion må man imidlertid huske på, at de andre lande og EU-Kommissionen ikke først og fremmest ser aftalen i den danske kontekst, som den blev indgået i.

Aftalen kommer nemlig, samtidig med at EU bruger store ressourcer på at diskutere migrations- og Schengen-spørgsmål som følge af det arabiske forår. Når

man kobler denne internationale dagsorden med de misforståelser om toldkontrolaftalen, som florerer, er det ikke så uforståeligt, at der kommer stærke reaktioner.

Det er disse misforståelser, vi nu arbejder hårdt på at komme til livs.

Tredje spørgsmål går på udenrigsministeriets involvering i aftalens udarbejdelse. Udenrigsministeriet var – i lighed med en lang række andre ministerier – ikke inddraget i forhandlingerne om toldaftalen. Aftalen handler jo netop om told – og blev derfor naturligt udarbejdet af de ressortansvarlige ministre og aftaleparterne.

Udenrigsministeriet er dog selvsagt fuldt ud inddraget i det videre arbejde med aftalen – og i dialogen med såvel Kommissionen som vores nabolande.

Fjerde spørgsmål angår de tiltag, Udenrigsministeriet iværksætter for at forklare om aftalen.

Jeg selv og Udenrigsministeriet har fra begyndelsen været i dialog med vores naboer og udnyttet de diplomatiske kanaler til fulde. Jeg vil som en del af mine almindelige kontakter med kollegaer fortsætte med at forklare bl.a. EU-landene om toldkontrolaftalens indhold.

Men det er klart, at de seneste ugers meget intensive fokus på aftalen gør, at jeg som en naturlig del af mit arbejde vil bruge endnu mere tid på toldkontrolaftalen.

Konkret giver den øgede fokus på toldkontrolaftalen sig i første omgang udslag i min rundrejse til nabolandene, hvor jeg vil forklare om aftalens reelle indhold. Men jeg vil naturligvis også bruge disse rejser til at drøfte andre emner.

Kim Mortensen sagde, at noget af det, der har været diskuteret mest, er, at man i Schengen har en aftale om, at man frit skal kunne passere grænserne, herunder at trafikken skal kunne glide uhindret, og at man ikke må opstille forhindringer for trafikken, der gør, at man eksempelvis skal nedsætte hastigheden. Derfor spurgte han, om udenrigsministeren ved sine samtaler med sine kolleger, eksempelvis den tyske udenrigsminister, fortæller, at Danmark stadig væk lever op til den aftale, som fremgår af artikel 22 i Schengen-aftalen. Han mente ikke, der var noget at sige til, at udlandet har opfattet det på den måde, at Danmark nu ønsker at genindføre grænsekontrollen. Selv om udenrigsministeren hele tiden talte om toldkontrol, har støttepartiet med flid og ihærdighed brugt ordet grænsekontrol og talt om grænsebomme og genindførelse af den gamle grænsekontrol. Derfor måtte udlandet opfatte det sådan, at det var det, der var aftalt med støttepartiet.

Kim Mortensen pegede på, at tidligere udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen klart havde tilkendegivet, at aftalen skader Danmarks omdømme internationalt. Han spurgte, om udenrigsministeren deler den opfattelse.

Niels Helveg Petersen spurgte, om udenrigsministeren mente, den måde, regeringens aftalepartner havde udtalt sig på, havde bidraget til forvirringen i udlandet. Dansk Folkeparti havde sagt, at der var tale om et afgørende brud på den hidtidige linje.

Niels Helveg Petersen stillede spørgsmålet: "Hvad er aftalt?". Hvad er det, der skal ske ved grænsen – og hvornår?

Frank Aaen henviste til, at Enhedslisten gennem tiderne havde sagt, at det var en uansvarlig nedskæring, der var sket inden for told, fordi den havde vanskeliggjort bekæmpelsen af kriminalitet, narkosmugling, menneskehandel og en lang række andre ting. På en måde er det godt at få diskuteret, om der er brug for mere toldindsats. Men dette drejer sig overhovedet ikke om en bedre toldindsats. Det drejer sig om, at man har gjort told til en handelsvare i en politisk handel om at fjerne efterlønnen. Modydelsen var, at nu ville man lukke de danske grænser. Han mente, det var selve fødslen af denne aftale, der giver os problemer i forhold til udlandet. Han mente også, det var derfor, man ikke kunne nå at tale med nabolandene, som jo er interesserede i, hvad det er, vi er i gang med.

Meta Fuglsang mente, problemet var, at udlandet ikke ser dette i en indenrigspolitisk sammenhæng, men det er der egentlig ikke noget at sige til. Det overraskede hende, at dette kunne komme bag på regeringen. Ligesom Niels Helveg Petersen spurgte hun, hvad der egentlig er aftalt.

Mener udenrigsministeren, at den aftale, der ligger, overhovedet kan implementeres med fuld respekt af de forpligtelser, vi har, eller skal der ændringer til?

Pia Adelsteen ville gerne have udenrigsministeren til at bekræfte, at selv om Dansk Folkeparti for så vidt meget gerne havde set, at vi gik ud af Schengen-aftalen, så er regeringen ikke indstillet på det, og at den kontrol, som bliver indført, blot er en forstærkelse af toldkontrollen netop ved grænsen. Det er dér, man har en mulighed for at kontrollere, hvad der kommer ind og ud af landet.

Hun spurgte, om udenrigsministeren ikke undrede sig over, at oppositionen i den grad klandrede den aftale, når man tager i betragtning, at Helle Thorning-Schmidt tilbage i 2009 sagde, at vi skal genindføre den gamle grænsekontrol. Sådan som Pia Adelsteen opfattede det, var det også en paskontrol, hvad der ikke er tale om her. Desværre, men det er en del af aftalen.

Udenrigsministeren fandt det væsentligt at understrege, at det, hun var i stand til at svare på, er det, der vedrørte hendes arbejde med at få forklaret aftalen og at få redet trådene ud i forhold til de kontakter, der har været med udlandet. Hvis Europaudvalget ønsker en detaljeret gennemgang af, hvordan aftalen bliver gennemført i praksis, så er det de relevante ressortministre, det skal spørge. Der er grænser for, hvor mange detaljer udenrigsministeren kan svare på. Det forventede hun, at der var en forståelse for.

Hun kunne godt svare på Kim Mortensens spørgsmål om vor efterlevelse af Schengen-reglerne og artikel 22. Den danske regering er klar over, at Schengen fastslår, at medlemsstaterne skal fjerne alle hindringer for en smidig afvikling af trafikken ved de indre grænseovergange. Dette omfatter også enhver form for hastighedsgrænser, der ikke udelukkende er baseret på hensynet til trafiksikkerheden. Som en del af aftalen vil hastighedsgrænser blive indført netop for at sikre sikkerheden på vejene visse steder. Udenrigsministeren forsikrede Kim Mortensen om, at de relevante Schengen-regler ville blive fuldt respekteret, og vi vil sikre en smidig afvikling af trafikken.

Det var udenrigsministerens vurdering, at debatten bl.a. – og nok primært – kommer, fordi der er en anden debat i EU, der handler om migration, og nye forslag på Schengen-området. Det er vores opgave at få præciseret, hvad aftalen går ud på, og få sørget for, at der ikke bliver draget nogle forkerte slutninger. Det, der er aftalt med støtterne i Danmark, indvirker ikke på nogen som helst måde på den generelle debat i EU.

Det er vigtigt at få understreget, at vi efterlever reglerne, og at vi vil gøre vores yderste for at holde vores naboer orienteret i de tre faser, der er i implementeringen. Den første fase er umiddelbart forestående, og så kommer der to faser efterfølgende.

I relation til Niels Helveg Petersens generelle spørgsmål om, hvordan aftalen vil blive implementeret, og hvad den rent faktisk går ud på, sagde udenrigsministeren, at aftalen er offentlig tilgængelig, og der har også i mange af medierne været en ret grundig beskrivelse af, hvordan man forventer, at den bliver implementeret i praksis. Som sagt var udenrigsministeren ikke i stand til at gennemgå samtlige 25 grænseovergange i Danmark og sige, hvordan man fra Skatteministeriets side har forestillet sig, at man vil rulle aftalen ud, men hun sagde til Niels Helveg Petersen, at der især var to spørgsmål, hun havde måttet forklare sine kolleger. Det havde for hende været meget væsentligt, at Danmark ville efterleve sine internationale forpligtelser. Det er ikke en juridisk diskussion; det er en politisk diskussion. Man kan godt som europæisk politiker have en anden holdning til det at få flere toldere, end vi har det i Danmark. Det har handlet om, at der skal bygges et hus ved grænsen til tolderne. Det kunne hun godt forstå, at tyskerne spurgte ind til. Det er der mange, der ser et eller andet symbol i, efter at mange toldbygninger er blevet revet ned. Udenrigsministeren havde forklaret, at bygningen skal bruges til de toldere, der skal ansættes. Der er vist 144 toldere nu, og der skal ansættes 98 yderligere, hvoraf de 50 ansættes nu i første fase – nogle af dem på den dansk-tyske grænse. De skal selvfølgelig have et sted at være. Det andet spørgsmål er, hvad man mener med permanent toldkontrol. I ordet permanent ligger, at der vil være toldere permanent ved vore grænseovergange, men de skal ikke udføre toldkontrol hele tiden, 24 timer i døgnet. Der vil være tale om en risikobaseret stikprøvekontrol. Det havde hun forklaret sine udenlandske kolleger. Udenrigsministeren sammenlignede det med det, der sker i lufthavnene, hvor de fleste mennesker bare passerer forbi tolden, men lige pludselig bliver én kontrolleret. Tolderne vil være til stede, og så vil de have en mulighed for at sige: "Denne bil vil vi gerne se bagagerummet på." Derudover bliver der en mobil toldkontrol ved de mindre grænseovergange, sådan som tyskerne har det.

Det er ikke symbolpolitik. Der er en grund til, at vi gør det, som vi gør.

I øvrigt henviste udenrigsministeren til, at man kunne stille Niels Helveg Petersens mere konkrete spørgsmål til skatteministeren og dér få en afklaring, idet hun ikke kunne svare på det i dag.

Udenrigsministeren forstod, at Frank Aaen er tilhænger af, at der kommer flere toldere. Det gør der altså.

Da aftalen blev indgået, var udenrigsministeren i Grønland til Arktisk Råds møde, og hun etablerede med de samme kontakter til sin tyske og svenske kollega. Det gjorde hun ganske kort efter at aftalen var indgået, netop for at de ikke skulle få et forkert billede.

Inden for de sidste to uger er sagen blusset lidt op igen, og der har været lidt debat, fordi forskellige mennesker har ytret sig om sagen. Så er det diplomatiets opgave at være med til at afklare tingene. Dér, hvor det er væsentligt at Udenrigsministeriet er på banen, er i forhold til Kommissionen, og dér er Udenrigsministeriet fuldt ud inddraget i de samtaler, der er om implementeringen af aftalen. Kommissionen bliver løbende orienteret og inddraget i alle faser. Regeringen mener som sagt, at den skal implementeres i fuld respekt af vore EU-forpligtelser, og vi har en interesse i at få afklaret alle de spørgsmål, der måtte være fra Kommissionens side.

På Meta Fuglsangs spørgsmål om, hvorvidt man ikke kunne forvente, at når en sådan aftale blev indgået, ville det give anledning til megen international debat, svarede udenrigsministeren, at det altid er nemt at være bagklog. Men regeringen havde gjort det krystallklart fra starten, at den respekterede samtlige internationale forpligtelser og EU-forpligtelser, så aftalen burde ikke give anledning til debat internationalt. Når det var klart, at vi ville efterleve alle internationale forpligtelser, var det ikke åbenlyst, at sagen ville blive tema for en debat i Tyskland. Derfor kunne man ikke på forhånd forudse, at der ville komme en sådan debat. Når sagen giver anledning til bekymring fra tysk side, er det som sagt, fordi der er en anden debat, der omhandler de store spørgsmål om EU's fremtidige holdning til migration. Vi skal sørge for, at tingene ikke bliver blandet sammen.

Udenrigsministeren vidste godt, at Dansk Folkeparti helst ikke så, at vi var medlem af Schengen, men som nævnt respekterer regeringen fuldt ud vore forpligtelser i forhold til Schengen.

Alle gode kræfter må nu sørge for, at vi iværksætter det, som der er stor opbakning til, nemlig at få flere toldere, så vi kan komme den illegale indsmugling til livs. Vi vil selvfølgelig sørge for at holde en tæt dialog med Kommissionen, så der ikke efterfølgende bliver nogen problemer.

Frank Aaen undrede sig over, at udenrigsministeren ikke kunne besvare detaljer vedrørende udmøntningen af aftalen. Hvad er det så, hun rejser rundt med? Det er jo det, folk spørger til. Hvordan kan udenrigsministeren så overhovedet forklare de andre lande, hvad der er substansen?

Han gentog, at denne aftale ikke som hovedformål er indgået for at bekæmpe international kriminalitet og menneskehandel, men for at få et forlig med Dansk Folkeparti om afskaffelse af efterlønnen og for at få sat en fremmedfjendsk dagsorden, som har til formål at hindre, at der kommer flygtninge fra krig og uro i Nordafrika til Danmark. Det står også klart i aftalen. I den forbindelse pegede han på, at udviklingsministeren havde sagt, at vi kunne tage 10 nordafrikanske flygtninge, hvilket var et ganske uantageligt lille antal. Det med at bekæmpe kriminalitet er bare klistret på, hvilket også er grunden til, at der ikke er lavet et større forarbejde. Formålet har været at sætte en dagsorden,

som sender det klare signal, at vi ikke ønsker flygtninge til Danmark – hvilket er helt i forlængelse af regeringens egen politik.

Kim Mortensen delte Frank Aaens forundring over, at udenrigsministeren ikke kendte den aftale, som hun rejser rundt for at forklare. Selvfølgelig kender udenrigsministeren indholdet og detaljerne i aftalen. Han tilføjede, at oppositionen havde forsøgt at inddrage skatteministeren og justitsministeren i samrådet, men det må man så gøre i en senere omgang.

Det kan ikke komme bag på regeringen – i forlængelse af at Frankrig og Italien har rejst spørgsmålet om grænsekontrol – at det er et varmt politisk tema i EU. Derfor vil det selvfølgelig også være et tema, at Danmark genintroducerer grænsekontrol og grænsebomme præcis med det formål, Frank Aaen skitserer. Derfor har det selvfølgelig også været meget magtpåliggende for regeringen at lukke munden på kritikerne, og derfor er regeringens integrationsminister faret i flint over for eksperter, der blander sig i debatten om aftalens betydning for Danmarks samarbejde i EU.

I anledning af at udenrigsministeren siger, det udelukkende er af trafiksikkerhedsmæssige grunde, man vil indføre hastighedsbegrænsning, er det nærliggende spørgsmål selvfølgelig, hvor mange trafikuheld der er sket ved den dansk-tyske grænse med de nuværende hastighedsregler. Hvis man skal lave en stikprøvekontrol af biler, der kører over grænsen, hvor langsomt skal de så køre, for at man kan vinke de biler ind, der kan være mistanke til?

Kan udenrigsministeren garantere, at der på ingen måde kommer til at finde diskrimination sted, når man passerer den dansk-tyske grænse – altså at det ikke primært er personer, der har en bestemt hudfarve, der bliver vinket ind?

Kim Mortensen forstod, at statsministeren mente, der måske godt kunne have været en bedre forhåndsinformation til nabolandene. Vi har fået at vide, at Udenrigsministeriet ikke har været inddraget forud for aftalen. Mener udenrigsministeren, at det er rigtigt, at regeringen ikke inddrog Udenrigsministeriet i sådan en aftale? Opfatter udenrigsministeren det som en kritik af Udenrigsministeriet, at der ikke har været givet en bedre forhåndsinformation til vore nabolande?

Meta Fuglsang delte de to foregående ordføreres undren.

Hun pegede på, at der er to væsensforskellige måder at tackle situationen på. Den ene måde er, at man får mere af det, man har nu, som er lovligt. Den anden måde er, at man gør tingene på en anden måde. Hun ville gerne have svar fra udenrigsministeren på, om man vil gøre tingene på en anden måde.

Hun mente ikke, man kunne skille det juridiske og det politiske ad, som udenrigsministeren forsøger. Det er den aftale, der er lavet, som giver den politiske reaktion i andre lande. Dansk Folkeparti har sagt, at nu er vi tilbage til før Schengen. Udenrigsministeren siger, at vi overholder alle Schengen-forpligtelser. Begge dele kan ikke være rigtigt. Det er to forskellige scenarier.

Ved udenrigsministeren, om der er andre højrenationale partier i EU, som ønsker en grænsekontrol som den, Dansk Folkeparti ønsker?

Niels Helveg Petersen konstaterede, at det tilsyneladende handler om at etablere en permanent ikke-permanent toldkontrol, men det kan man selvfølgelig bore mere i i Skatteudvalget.

Regeringen har bebudet, at man vil blande sig i diskussionen om, hvordan man skal revidere Schengen-aftalen, og i det hele taget diskutere grænsekontrol, bl.a. i forlængelse af det arabiske forår. Man må forstå, at Danmark støtter, at man skal revidere nogle regler her. Hvilken stilling har vi i denne diskussion? Niels Helveg Petersen tilføjede, at han mest spurgte af nysgerrighed, idet han var interesseret i at høre, om vi overhovedet kan blande os i den diskussion, når vi har et retsforbehold, eller om vi bare er talende tilskuere.

Pia Adelsteen syntes, det var fint, at udenrigsministeren fortalte, at den diskussion, der har været med kollegerne, har været en politisk diskussion. Juridisk kan der ikke være nogen tvivl om, at Danmark overholder sine forpligtelser. Grunden til, at det er blevet et så stort emne i udlandet, er vel netop, at der er andre partier og borgere i EU, som ikke helt er på bølgelængde med politikerne i EU.

I anledning af Frank Aaens tale om, at told har været en handelsvare, spurgte hun, om udenrigsministeren mener, man skulle have spurgt EU, inden man indgik en aftale med Dansk Folkeparti.

Det er vel sådan, at når man laver nogle hindringer på en vej, så er der en hastighedsnedsættelse. Det skal der vel også være, hvis man krydser Store Bælt eller laver en betalingsring omkring København.

Udenrigsministeren replicerede, at hun havde læst aftalen og kunne den fuldstændig og kunne redegøre for det, udenrigsministrene typisk spurgte om. Hun havde bare sagt, at hun ikke havde nogen mulighed for at have noget ressortansvar og svare i detaljer på alle mulige spørgsmål om aftalen. Men det betyder selvfølgelig ikke, at hun ikke vidste, hvad der var aftalt. Nu havde hun svaret i tre kvarter på spørgsmål om aftales indhold, så det ville være forkert at sige, at der slet ikke var kommet nogen svar. Men hvis man stiller detaljerede spørgsmål om aftalen, måtte hun henvise til, at det er skatteministerens eller justitsministerens område. Samrådsspørgsmålet handler om den diplomatiske offensiv.

I anledning af Frank Aaens spørgsmål om grundlaget for aftalen henviste udenrigsministeren til, at det fremgår som det allerførste af aftalen om toldkontrol i Danmark: "Der har i de seneste år været en markant stigning i den grænseoverskridende kriminalitet i Danmark. Det gælder ikke mindst berigelseskriminalitet begået af udenlandske bander, ind- og udsmugling af narkotika, våben, personer og større pengebeløb samt unddragelse af dansk skat ved brug af udenlandsk arbejdskraft." Det vil vi bremse op for.

Udenrigsministeren sagde til Frank Aaen, at Danmark aktivt deltager i diskussionen på EU-plan om migration, og der har været samråd med integrationsministeren om disse spørgsmål. Hvor mange nordafrikanske flygtninge Danmark skal tage, må Frank Aaen tale med integrationsministeren om. Det er

ikke noget, udenrigsministeren rejste rundt med, når hun talte om toldkontrol-aftalen.

Kim Mortensen måtte spørge den ressortansvarlige, nemlig justitsministeren, om, hvor mange trafikuheld der er sket.

På samme måde måtte man spørge den ansvarlige minister, hvor hurtigt bilerne må køre, hvis man skal kunne foretage stikprøvekontrol.

Udenrigsministeren kunne godt svare på det spørgsmål om diskrimination, som Kim Mortensen stiller. Der er ikke på nogen som helst måde tale om diskrimination. Der vil også fremadrettet være tale om en kontrol baseret på risikoanalyser. Når tolderne skal ud og stoppe biler, har de en række operationelle oplysninger, som de får input til fra mange forskellige aktører. Det er et fagligt grundlag. Derudover vil der også være en vis form for stikprøvekontrol.

Hvis der endelig er nogen, der bliver diskrimineret, må det være de kriminelle, men det gik hun ikke ud fra, man havde noget problem med.

Udenrigsministeren var fuldstændig enig i statsministerens udtalelser. Der var naturlige årsager til, at Udenrigsministeriet ikke var involveret, da det var Skatteministeriets område, der blev drøftet. Men selvfølgelig kan man spørge sig selv, om man kunne have gjort anderledes, hvis man under forhandlingerne havde vidst, at der efterfølgende ville komme nogle internationale rektioner. Der har primært været tale om reaktioner fra Tyskland, hvorfor udenrigsministeren også havde valgt først at rejse til Tyskland for at forklare aftalen. Den svenske finansminister havde bakket aftalen op. Men udenrigsministeren syntes, det ville være godt at orientere naboerne. Det var derfor, hun rejste til Sverige, og hun skulle også have et møde med sin polske kollega, selv om færgetrafikken mellem Bornholm og Polen ikke bliver påvirket af aftalen.

I relation til Meta Fuglsangs spørgsmål, om tingene skal gøres på en anden måde, sagde udenrigsministeren, at der foretages allerede i dag en toldkontrol baseret på risikoanalyser. Det fortsætter man med, kombineret med stikprøver. Der kommer bare nogle flere af dem.

I første omgang bliver der ansat 50 toldere yderligere. De skal bruge de redskaber, som tolderne i forvejen har, primært biler og computere. Denne første fase anser udlandet for at være uproblematisk. I anden fase skal man etablere et slusesystem, som skal få trafikken til at flyde. Det er typisk det, man fra tysk side har spurgt til. Vi vil naturligvis – i takt med at beslutningsgrundlaget bliver gennemarbejdet og implementeringen bliver planlagt – holde tyskerne orienteret. Udenrigsministeren ville gøre sit yderste for, at de gode relationer mellem Tyskland og Danmark kan opretholdes.

Udenrigsministeren forestillede sig ikke forskellige scenarier forstået på den måde, at der er et scenarie, hvor vi ikke længere efterlever Schengen-reglerne.

Det italiensk-franske forslag, som Niels Helveg Petersen spørger om, forventes at være et debatpunkt på det næste EU-topmøde den 24. juni. Vi støtter disse tanker. Da vi er fuldt ud med i Schengen, er det fuldt legitimt, at Dan-

mark deltager i den debat. Vi synes, deres forslag er et fornuftigt kompromis i forhold til den debat, der er i EU.

Udenrigsministeren havde ikke hørt om andre lande, som havde de samme planer på toldområdet, men som Pia Adelsteen nævner, er der en generel debat i EU om Schengen-aftalens fremtid, og landene har mange forskellige synspunkter på det. Der er også folk, der er kritiske over for Schengen, og der er lande, som slet ikke er med i Schengen. Regeringen støtter helt og fuldt op om Schengen, og vi vil selvfølgelig gøre vort arbejde, så vi efterlever Schengen-reglerne.

Udenrigsministeren forklarede sine udenlandske kolleger, at aftalen om toldkontrol var indgået som led i et større politisk aftalekompleks, der indeholder mange ting, bl.a. en styrkelse af politiarbejdet vedrørende bekæmpelse af kriminalitet.

Hastigheden i forbindelse med en betalingsring omkring København var udenrigsministeren ikke inde i.

Kim Mortensen mente, Pia Adelsteen havde anskueliggjort, hvad det handler om, nemlig at det er et anlæg svarende til det, der er, når man kører over Store Bælt, som Dansk Folkeparti har en vision om. Det er sikkert det, der er aftalt på længere sigt.

Udenrigsministeren nævner, at i første omgang er det 50 ekstra toldere, der skal ansættes. Men der kommer en anden og tredje fase. I den anledning spurgte han i relation til det tidsmæssige, om det bliver under dansk formandskab, vi begynder at sætte bomme op nede ved grænsen. Samtidig spurgte han, om det vil være under dansk formandskab, man får diskussionerne om ændringer i Schengen-aftalen og om grænsekontrol i Schengen-området.

Kim Mortensen spurgte, hvordan udenrigsministeren ser på Danmarks rolle som formandskabsland, idet han pegede på, at vi har et dansk retsforbehold. Havde det ikke været klogere, om vi havde taget en diskussion om det, så vi kunne deltage aktivt i diskussionen om bekæmpelse af kriminalitet m.v. Synes udenrigsministeren, at det at sætte grænsebomme op er en bedre løsning end at indgå fuldt og helt i samarbejdet med de andre EU-lande om bekæmpelse af kriminalitet?

Pia Adelsteen pointerede, at på trods af retsforbeholdet har vi et politisamarbejde i EU, som Danmark også er en del af. I øvrigt gjorde hun opmærksom på, at udlændingepolitikken også hører under retsforbeholdet.

Udenrigsministeren svarede Kim Mortensen, at hun på ingen måde forventede, at denne aftale ville influere på det danske formandskab, idet de spørgsmål, der måtte være med hensyn til implementeringen, ville være afklaret i god tid, inden vi overtager formandskabet.

Med hensyn til timingen sagde hun, at aftalen vil få fuld virkning med udgangen af 2013 eller begyndelsen af 2014. Hun kunne ikke nu redegøre for, hvorvidt der kommer til at ske nogen ændringer under det danske formandskab, for så langt er man ikke i implementeringsfasen. Det er selvfølgelig af

gørende for os, at vort formandskab kommer til at forløbe, som vi har planlagt det med det program, der er aftalt med formandstrioen.

Udenrigsministeren ville bestemt ikke underspille, at der har været en kritik, primært fra Tyskland, men pointerede, at der ikke har været stor kritik fra andre sider. Hun tilføjede, at hun havde været til rådsmøder, siden aftalen blev indgået, og der var ingen, der havde stillet spørgsmål til den. Flere af hendes europæiske kolleger havde aldrig hørt om den. Aftalen har fyldt meget i de tyske aviser, men omtalen i de internationale medier har været meget kortfattet.

For så vidt angår retsforbeholdet er regeringens holdning fuldstændig klar. Regeringen ønsker retsforbeholdet afskaffet, fordi den mener, det er skadeligt for Danmark, idet det gør, at vi glider mere og mere ud af samarbejdet. Pia Adelsteen har ret i, at vi ikke glider ud fra den ene dag til den anden, men vi glider ud, hver gang der bliver vedtaget ny lovgivning.

Regeringen går ind for, at vores toldere gerne må gøre deres arbejde mere effektivt. Det havde hun heller ikke oplevet, at der var partier i Folketinget, der syntes var problematisk.

Punkt 2. Rådsmøde nr. 3101+3102 (almindelige anliggender og udenrigsanliggender) den 20.-21. juni 2011

Udenrigsministeren: Jeg vil alene gennemgå de punkter på dagsordenen for rådsmødet, som er af særlig interesse. De øvrige punkter på dagsordenen kan vi selvfølgelig drøfte, hvis I ønsker det.

Alle dagsordenspunkter forelægges til orientering.

1. Forberedelse af Det Europæiske Råds møde den 23.-24. juni 2011

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3101+3102 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag xxx (side xx) senest behandlet i EUU 19/5-11, referat endnu ikke omdelt)

Udenrigsministeren: I næste uge er der møde i Det Europæiske Råd, hvor dagsordenen er præget af en række økonomiske emner og af den årlige diskussion om EU's asyl- og indvandringspolitikker. Denne gang er det særligt migration, der skal diskuteres på baggrund af situationen i Nordafrika og Middelhavet. Mødet i Det Europæiske Råd forberedes af Rådet for retlige og indre anliggender sidste torsdag og fredag, Rådet for økonomi og finans på mandag og udenrigsministrenes rådsmøder mandag og tirsdag.

Det Europæiske Råd vil skulle afslutte gennemførelsen af det første europæiske semester med endossering af de landespecifikke anbefalinger til medlemslandenes økonomiske politik efter behandlingen i Rådet for beskæftigelse og socialpolitik og Rådet for økonomi og finans. Det ventes på grundlag af anbefalingerne, at Det Europæiske Råd drøfter og drager fremadrettede konklusioner om de fælles økonomiske udfordringer. Fra dansk side støtter vi en håndfast fælles gennemgang og vedtagelse af de landespecifikke anbefalinger og fuldendelsen af det europæiske semester.

Afhængigt af udviklingen kan der også blive drøftelser af den aktuelle status for gældskrisen i en række eurolande.

Det mest påtrængende her og nu er situationen i Grækenland og perspektiverne for Irland og Portugal.

Endelig kan det ikke udelukkes, at Det Europæiske Råd også må forholde sig til eventuelle udeståender i den samlede økonomiske pakke fra Det Europæiske Råd i marts. Det omfatter måske pakken af lovgivningsforslag vedrørende styrket økonomisk koordination, hvis man ikke når til enighed med Europa-Parlamentet i dagene op til Det Europæiske Råd. Det kunne også omfatte udestående spørgsmål vedrørende traktaten for den permanente krisemekanisme, altså ESM.

Det andet hovedemne, der ventes drøftet på Det Europæiske Råd, er migration i lyset af de seneste omvæltninger i det nordlige Afrika. Diskussionen på Det Europæiske Råd vil blandt andet foregå på baggrund af en plan for udviklingen af kapaciteter til at håndtere flygtninge- og migrationsstrømme fra Nordafrika, som Rå-

det for retlige og indre anliggender vedtog i form af rådskonklusioner på mødet den 9.-10. juni.

I den forbindelse vil der særligt være fokus på fire områder:

For det første er der spørgsmålet om kontrollen med de ydre grænser. Her forventer jeg, at Det Europæiske Råd bl.a. enes om at styrke Frontex.

For det andet formoder jeg, at man vil se på styrkelsen af Schengen-samarbejdet og behovet for at indføre en mekanisme, der gør det muligt midlertidigt at indføre indre grænsekontrol i ekstraordinære situationer.

For det tredje skal etableringen af det fælles europæiske asylsystem diskuteres. Jeg forventer, at Det Europæiske Råd vil understrege behovet for at fastholde tidsfristen, således at asylsystemet kan etableres senest i 2012.

For det fjerde forventer jeg, at Det Europæiske Råd vil drøfte behovet for en øget dialog og indgåelse af brede partnerskaber med de nordafrikanske lande om bl.a. migration, sikkerhed og mobilitet.

Det Europæiske Råd ventes endvidere at have en mere generel drøftelse af forholdet til de sydlige naboer. Regeringen støtter arbejdet med en mere sammenhængende tilgang til de sydlige naboer og et mere langsigtet, fleksibelt og differentieret samarbejde med landene i regionen. Jeg kommer nærmere ind på revisionen af EU's naboskabspolitik og situationen i de sydlige naboer og Libyen senere i forelæggelsen.

Endelig vil der under punktet om forberedelsen af det kommende møde i Det Europæiske Råd også være en drøftelse af Kroatien. Kroatien var som bekendt også på dagsordenen for rådsmødet i maj. I dag står Kroatien meget tæt på målstregen. Kommissionen præsenterede for 10 dage siden sin evaluering af Kroatiens opfyldelse af benchmarks og kriterier inden for de sidste 4 tilbageværende kapitler, herunder særligt det omtalte kapitel 23 om retssystemet. Kommissionen gør det klart, at Kroatien nu i tilstrækkelig grad opfylder de fastsatte benchmarks og kriterier. Det er en opfattelse, som deles i medlemslandene.

Det hører dog med til billedet, at der hos flere lande – heriblandt Danmark – har været tanker om en monitorering af Kroatien, som er styrket i forhold til den, som Kommissionen ellers vil foretage. Det ønske kommer af, at der er sket rigtig meget i Kroatien på ganske kort tid. Monitoreringen skal sikre, at der i tiden mellem afslutning af forhandlingerne og den formelle optagelse ikke sker en tilbagerulning af de store fremskridt, som Kroatien har gjort.

Men det hører også med til billedet, at Kommissionen er mere tilbageholdende her og helst ser en monitorering på normale vilkår. Dels vurderer Kommissionen, at Kroatien lever op til benchmarks – og det gør jo i sig selv situationen forskellig fra Bulgarien og Rumænien. Dels indeholder den monitorering, som normalt gennemføres, i forvejen sikkerhedsklausuler og sanktioner på områder som det indre marked og RIA-samarbejdet.

Uanset hvorledes monitoreringen skrues sammen, er logikken bag, at den skal udgøre en slags forsikringspolice i tiden mellem afslutning af forhandlingerne og frem til formel optagelse. Monitoreringen skal sikre, at dét Kroatien, som optages i

EU efter ratifikation af tiltrædelsestraktaten i 27 medlemslande, fortsat lever op til kravene for medlemskab.

Fra dansk side har vi fastholdt den meritbaserede tilgang og klart angivet, at det først er, når Kommissionen – i sin rolle som traktatens vogter – kan sige god for den kroatiske opfyldelse af de opstillede benchmarks, at vi er rede til at afslutte forhandlingerne. Det er den situation, vi befinder os i nu.

Regeringen vil på den baggrund støtte, at vi på rådsmødet og i konklusionerne fra Det Europæiske Råd sender et klart signal om, at optagelsesforhandlingerne med Kroatien nu kan afsluttes.

Frank Aaen henviste til, at man på det sidste møde havde haft en diskussion om, hvorvidt de landespecifikke anbefalinger vedrørende Danmark også var gyldige efter et regeringsskifte. Han havde stillet et spørgsmål til finansministeren herom, men det var endnu ikke besvaret, hvilket han fandt utilfredsstillende. Derfor bad han udenrigsministeren afklare det på mødet.

Han havde ikke haft tid til at kontrollere det, men han havde hørt, at det, der i den danske oversættelse var blevet til landespecifikke "anbefalinger", i den engelske tekst blev omtalt som "conditions", hvilket er et noget skrappere ordvalg.

Vi er på vej til at træffe en beslutning, som under alle omstændigheder vil have stor betydning for dansk økonomi, men vi har stadig væk ikke nogen klar tekst. Derfor bliver der heller ikke forelagt noget forhandlingsoplæg i dag. Det vil sige, at regeringen i næste uge vil bede om mandat umiddelbart før statsministeren rejser ned og godkender aftalen. Det syntes han ikke var antageligt.

I samlenotatet taler man om "indvandringsstrømmen fra Nordafrika", men i virkeligheden er der tale om flygtninge. Der står, at det er et fælles europæisk problem. Hermed menes ikke, at der er tale om et fælles europæisk problem at tage hånd om disse flygtninge, men at det er et fælles europæisk problem at sørge for, at flygtningene ikke kommer ind. I stedet for at tage et reelt medansvar vil regeringen bare skærpe grænsekontrollen og holde dem ude.

Næstformanden appellerede til, at økonomiske spørgsmål gemmes, til finansministeren kommer i samråd under dagsordenens punkt 3.

Niels Helveg Petersen betegnede det som meget glædeligt, at der gøres fremskridt i forhandlingerne med Kroatien. Det vil være et godt signal til de øvrige lande på Balkan, ikke mindst Serbien.

Han hilste velkommen, at der var udpeget en særlig repræsentant for EU vedrørende Nordafrika og Mellemøsten, og syntes, vi skulle speede bistanden til Nordafrika og Mellemøsten op.

Han spurgte, om det er rigtigt forstået, at Kommissionen har været yderst reserveret over for de ideer, der er fremkommet fra Italien og Frankrig vedrørende Schengen-samarbejdet.

Han mente, at det, man ville komme til at diskutere, i høj grad bliver Grækenland, hvor mange af medlemslandene er meget skeptiske, hvilket han godt

kunne forstå. Derfor spurgte han, hvordan udenrigsministeren vurderer situationen i Grækenland.

Udenrigsministeren henviste en drøftelse af de landespecifikke anbefalinger og de øvrige økonomiske spørgsmål, som Frank Aaen rejste, til samrådet med finansministeren.

Med hensyn til det tema, Frank Aaen rejste vedrørende flygtninge og migrationsstrømme, henviste udenrigsministeren til, at Kommissionen den 4. maj fremlagde sin meddelelse om migration, som indeholder overvejelser og forslag på et antal områder, nemlig asyl, indvandring, grænser, integration og en samlet migrationsstrategi. Kommissionens tanke er, at vi skal bruge alle slags politikker og alle instrumenter og gøre en helhedsorienteret indsats. Det syntes hun var en klog tilgang. Hun var bange for, at det ville føre til et hundslagsmål, hvis man tog én ting ad gangen. Noget af det, vi skal gøre på længere sigt, er at samarbejde, hjælpe Tunesien med grænsekontrol, hjælpe med yderligere militær hjælp, partnerskabsaftaler og styrkelse af folk-til-folk kontakterne. Kommissionens tilgang, som hun fuldt ud støttede, er faktisk at se det i et større perspektiv. Hvis folk forsøger at flygte fra Nordafrika, fordi de økonomiske vilkår simpelt hen er elendige, og fordi de er bekymrede for den politiske situation, så har vi en særlig forpligtelse til at hjælpe dem med at få en økonomisk vækst og sociale reformer, men vi skal naturligvis også hjælpe til med, at der bliver opbygget demokratier. Det var også derfor, hun for ganske lang tid siden skrev til udenrigsrepræsentant Ashton, at det var afgørende for Danmark, at de nye aftaler blev meritbaserede, og at de bliver baseret på konditionalitet, altså at landene skulle blive ved med at bevæge sig i den rigtige retning.

Udenrigsministeren var enig med Niels Helveg Petersen i, at det er af kolossal betydning for Balkan, at EU var kommet så langt i forhandlingerne med Kroatien.

Med hensyn til Schengen-samarbejdet er meldingen, at Kommissionen gerne vil overveje de ideer, Italien og Frankrig er kommet med. Forholdet er vist det, at Kommissionen havde været nervøs for, at det, man ønskede, havde været endnu mere vidtgående. Men nu taler man om, at der skal være tale om noget midlertidigt, som kun skal sættes i værk i meget pressede situationer. Udenrigsministeren tilføjede, at hun hermed ikke havde sagt, at Kommissionen har sagt OK til det, men den har en åben tilgang.

Udenrigsministeren gik ud fra, at finansministeren ville komme mere detaljeret ind på situationen i Grækenland, men selvfølgelig er situationen meget alvorlig.

2. Program for det polske, danske og cypriotiske formandskab for EU

– Præsentation

Rådsmøde 3101+3102 – bilag 1 (samlenotat side 5)
EUU alm. del (10) – bilag 448 fortroligt (udkast til Rådets
attenmånedersprogram af 16/6-11)

Udenrigsministeren: På rådsmødet skal Rådets program for de 18 måneder under det polske, danske og cypriotiske trioformandskab godkendes.

Trioformandskabsprogrammet er et arbejdsprogram, der objektivt og neutralt opregner de sager, der skal behandles i Rådet i det kommende 1½ år. Trioformandskabsprogrammet skal derfor også godkendes af alle 27 medlemslande.

Trioformandskabsprogrammet består af en indledende del, der beskriver konteksten og de overordnede rammer i forhold til EU's langsigtede mål, og en operationel del, der beskriver de sager, som Rådet forventes at behandle inden for de enkelte rådsformationer.

De politiske prioriteter for det danske formandskab vil skulle fastsættes i det danske nationale formandskabsprogram. Det vil blive udarbejdet i løbet af efteråret med inddragelse af Folketinget.

3. Sudan

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

Rådsmøde 3101+3102 – bilag 1 (samlenotat side 7)

EU-note (10) – E 17 (internt) (udenrigsnote af 2/11-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag xxx (side xx) senest behandlet i EUU
19/5-11, referat endnu ikke omdelt)

EUU alm. del (09) – bilag 407 (side 947 FO, behandlet i EUU
23/4-10)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

4. Albanien

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

Rådsmøde 3101+3102 – bilag 1 (samlenotat side 10)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

5. Hviderusland

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

Rådsmøde 3101+3102 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 393 (side 1155, senest behandlet i
EUU 8/4-11) (ikke omtalt)

EUU alm. del (10) – bilag 363 (side 1032, behandlet i EUU 17/3-
11)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

6. Nabolandspolitikken

– Politisk drøftelse/rådskonklusioner

KOM (2011) 0303

Rådsmøde 3101+3102 – bilag 1 (sammenotat side 14)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen pegede på, at der i sammenotatet står noget om, at man vil øge støtten til de samfund, som laver nogle reformer, og siger, at visumfrihed er et langsigtet mål, hvilke hun var helt enig i. Hun spurgte, hvad de andre lande siger til det.

Udenrigsministeren synes, vi skulle være åbne over for at være mere fleksible i relation til visum. Ikke sådan at forstå, at vi skal ændre de materielle betingelser, men man kunne f.eks. gøre visum gratis for studerende eller give bedre muligheder for folk-til-folk samarbejdet eller gøre det lettere for unge at komme herop og møde danske ungdomspolitikere.

7. Sydlige naboskab

– Politisk drøftelse/(evt.) rådskonklusioner

Rådsmøde 3101+3102 – bilag 1 (samlenotat side 17)

EU-note (10) – E 39 (EU-note af 11/3-11 om ny EU strategi)

KOM (2011) 0200 – bilag 1 (henvendelse af 7/4-11 fra Concord)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag xxx (side xx, senest behandlet i EUU 19/5-11) (referat endnu ikke omdelt)

EUU alm. del (10) – bilag xxx (side xx, behandlet i EUU 6/5-11 (Syrien) (referat endnu ikke omdelt)

EUU alm. del (10) – bilag 393 (side 1147, behandlet i EUU 8/4-11)

Udenrigsministeren: Som en del af rådsmødet vil der også være en drøftelse af situationen i EU's sydlige nabolande. Drøftelsen vil være fokuseret på Libyen, Syrien og Yemen. Der ventes rådskonklusioner om alle tre lande.

I forhold til Libyen glæder jeg mig over det vellykkede møde i kontaktgruppen for Libyen, som blev afholdt i Abu Dhabi den 9. juni. Det viste for det første, at flere lande tilslutter sig, at Gaddafi må gå for at give plads til en løsning på konflikten. For det andet er der fortsat stigende opbakning til det libyske overgangsråd, TNC. Den midlertidige finansieringsmekanisme, TFM, er nu funktionsdygtig.

Fra dansk side har vi presset på for, at EU bidrager til at hjælpe overgangsrådet med at videreføre basale serviceydelser til befolkningen i de områder, det kontrollerer. Vedtagelsen af finansieringsmekanismen bør give anledning til nye overvejelser om et eventuelt europæisk bidrag. Flere europæiske lande ser på muligheden for, at libyske ressourcer kan blive stillet til rådighed for det libyske folk via finansieringsmekanismen og via olie køb fra TNC.

Der var også enighed om, at vi nu må begynde planlægning af den akutte stabilisering, som der vil være behov for i Libyen efter konflikten's forhåbentligt snarlige ophør. Denne proces skal drives af TNC med udgangspunkt i deres "Køreplan for et nyt Libyen" og med FN som primært omdrejningspunkt for den internationale indsats. Her bør EU klart spille en rolle, ikke mindst via sit nye kontor i Benghazi.

I kontaktgruppen er der fuld opbakning til FN's og generalsekretærens særlige udsending al-Khatibs bestræbelser på at løse konflikten. Her spiller EU en vigtig rolle som deltager i koordination med den Afrikanske Union, Den Arabiske Liga, GCC og OIC.

Udviklingen i Syrien er fortsat særdeles bekymrende. De militære operationer er nu rykket til andre byer i Syrien, hvor de flere steder bliver mødt med hård og væbnet modstand. Situationen er helt uacceptabel og er flere gange blevet kraftigt fordømt af EU.

Der er derfor behov for, at presset på det syriske regime fortsat øges for at standse blodsudgydelserne, gøre alvor af den nationale dialog og gennemføre de lovede reformer. På rådsmødet forventer jeg, at der vil være en drøftelse af den aktuelle udvikling og muligheder for yderligere reaktioner, herunder pressionsop-

tioner i FN-regi. Vi vil også drøfte muligheder for tiltag, der kan supplere EU's sanktioner vedtaget i maj. Fra dansk side vil vi foreslå en styrkelse af sanktionerne med tilføjelse af både personer og virksomheder til listen.

Fra dansk side arbejder vi for, at EU går forrest og lægger pres på Syrien. Samtidig er det vigtigt, at EU står samlet i presset på det syriske regime og søger et tæt samarbejde med nabolande som Tyrkiet om spørgsmålet. Kun på denne måde sikrer vi, at vores tiltag får maksimal effekt.

Om de sydlige naboer vil jeg endelig nævne, at udenrigsrepræsentanten – baseret på et dansk initiativ – har foreslået etableringen af en særlig repræsentant for udviklingen syd for Middelhavet for at øge EU's synlighed og skabe gennemslagskraft. Fra dansk side finder vi det vigtigt, at EU i højere grad spiller med i de politiske processer, samtidig med der skal sikres sammenhæng mellem de konkrete instrumenter.

Frank Aaen anerkendte, at udenrigsministeren havde været relativt fremme i skoene hvad angår indførelse af sanktioner mod Syrien, men syntes alligevel, tidsforløbet havde været helt utilfredsstillende. Det startede med demonstrationer i februar og marts, men først i maj bliver der vedtaget meget beskedne sanktioner, og først i slutningen af juni kan man forestille sig skrappe sanktioner. Samtidig bliver der myrdet mange mennesker i Syrien. Derfor spurgte Frank Aaen, om udenrigsministeren ikke mener, det går lidt langsomt med at få indført de sanktioner, som skal til.

Niels Helveg Petersen sagde i anledning af den frygtelige udvikling i Syrien, at han havde set indlæg i aviserne om, at vi skulle ophøre med at samarbejde med de syriske myndigheder om Kulturinstituttet. Det ville han gerne høre udenrigsministerens holdning til.

Han mente, det var værd at undersøge, om det ikke kunne lade sig gøre at få vedtaget en beslutning i FN's Sikkerhedsråd om at bede den internationale straffedomstol efterforske, om der kunne rejses sag mod den syriske ledelse.

Udenrigsministeren sagde til Frank Aaen og Niels Helveg Petersen, at vi hele tiden har støttet op om, at der skulle lægges et stigende internationalt pres på præsident Assad og regimet i Syrien for at stoppe volden og indgå i en politisk dialog. Der er kun én løsning, og det er en politisk løsning. Der er ikke nogen militær løsning. Derfor har det også været vigtigt for os klart at signalere, at volden skal ophøre, og at man skal begynde at implementere nogle af de reformer, man har lovet. Vi var i april måned medsponsor på en FN-resolution, der fordømte menneskeretskrænkelser i Syrien, og efter at denne resolution var vedtaget, trak Syrien sig fra sit kandidatur til Menneskerettighedsrådet, hvilket var godt.

Udenrigsministeren var enig med Niels Helveg Petersen i, at det havde været rigtigt godt, hvis Sikkerhedsrådet havde vedtaget en resolution, som klart understregede, at volden skal stoppe øjeblikkeligt, og at man skal iværksætte en demokratiseringsproces. Problemet er, at der stadig væk er modstand i Sikkerhedsrådet mod en sådan resolution fra Kina og Ruslands side.

Udenrigsministeren var enig med Frank Aaen i, at det ikke havde gjort noget, hvis EU havde været hurtigere. Vi pressede på for, at der skulle laves målrettede sanktioner mod regimet, og det var ærgerligt, at Assad først kom med i anden omgang. De målrettede sanktioner, hvor man lukker for pengekassen, kan have en meget gavnlig effekt på demokratiseringsprocessen, hvilket vi har set i Elfenbenskysten. Danmark ønsker at få flere syriske ledere på listen, og vi ønsker også at få de virksomheder på listen, som regimet ejer. Det spørgsmål havde udenrigsministeren også diskuteret med sin tyske kollega i onsdags. Udenrigsministeren tilføjede, at hun havde noteret sig, at præsident Erdogan efter sin valgsejr havde været ude med en meget kraftig kritik af Syrien. Hun mente, det var ekstremt vigtigt, at vi har en tæt dialog med Tyrkiet. Det er også en option på et tidspunkt at involvere ICC, men hun mente ikke, det var det rigtige tidspunkt nu.

Udenrigsministeren havde også set, at nogle personer mente, vi skulle lukke Kulturinstituttet i Damaskus ned. Hun havde offentligt sagt, at hun syntes, det ville være utroligt ærgerligt, idet det er vigtigt at have en dialog med den del af den syriske befolkning, der ønsker demokrati. Kulturinstituttet er ikke en støtte til regimet. I øvrigt er der i øjeblikket ikke nogen stor aktivitet i Kulturinstituttet.

Frank Aaen var klar over, at der var problemer med at få vedtaget en resolution i FN, idet Rusland har et andet syn på Syrien, end vi har. Han tilføjede, at der er mange, der mener, at den russiske modstand bl.a. skyldes, at den FN-resolution, der blev vedtaget om Libyen, er blevet udnyttet langt ud over, hvad der er belæg for i teksten.

Udenrigsministeren replicerede, at resolutionen vedrørende Libyen fuldt ud var blevet respekteret. Hun forstod ikke, at man kunne bruge Libyen-resolutionen til at sige, at man ikke engang vil vedtage en resolution, der fordømmer brugen af vold mod civile.

8. Mellemøsten

– Politisk drøftelse

Rådsmøde 3101+3102 – bilag 1 (samlenotat side 20)

Udvalgs mødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag xxx (side xx, senest behandlet i EUU 19/5-11) (referat endnu ikke omdelt)

Udenrigsministeren: Fokus for drøftelsen af Mellemøsten vil være på mulighederne for en genoptagelse af fredsforhandlingerne mellem israelerne og palæstinenserne i lyset af det palæstinensiske arbejde for en selvstændig stat.

Det er selvfølgelig noget, som vi vil drøfte ret indgående på rådsmødet. Vi vil presse på for, at fredsprocessen bliver genoptaget. Et element vil være timing af det kvartetsmøde på udenrigsministerniveau, hvis afholdelse er blevet udskudt nogle gange i den senere tid. Det håber vi på kan blive etableret så hurtigt som overhovedet muligt.

FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 3100 (økonomi og finans) den 20. juni 2011

L

Dagsordenspunkt 1-7 henhører under Økonomi- og Erhvervsministeriets og Finansministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 8, 9, 11, 12 og 14 henhører under Finansministeriets ressort.

Dagsordenspunkt 10 henhører under Skatteministeriets ressort.

Alle punkterne blev forelagt af finansministeren.

Finansministeren: Punkt 1 om indskydergarantiordninger, punkt 2 om regulering af derivater og punkt 11 om EU's budget for 2012 forelægges til forhandlingsoplæg. De øvrige sager forelægges til orientering.

Jeg har ingen kommentarer til punkt 3 om det indre marked for betalingstjenester i euro, punkt 5 om EIB, punkt 7 om statistik og punkt 10 om adfærdskodeksen.

Punkt 4 om bankstresstests og punkt 6 om Omnibus II udgår.

Jeg vil henvise til de oversendte notater. Jeg beklager, at udvalget har modtaget nogle af notaterne senere end vanligt. Det skyldes en presset proces for behandlingen af mange sager frem til afslutningen af det ungarske formandskab.

FO 1. Forslag til revision af direktiv om indskydergarantiordninger

– *Generel indstilling*

KOM (2010) 0368, KOM (2010) 0369

Rådsmøde 3100 – bilag 4 (suppl. Samlenotat side 3)

KOM (2010) 0368 – bilag 1 (grundnotat af 10/9-10)

KOM (2010) 0368 – bilag 4 (begrundet udtalelse fra EUU)

KOM (2010) 0368 – bilag 5 (svar fra Kommissionen på udtalelse)

KOM (2010) 0368 – svar på spørgsmål 1

KOM (2010) 0368 – svar på spørgsmål 2

EU-note (09) – E 56 (notat af 10/9-10)

Finansministeren: Økofin skal tage stilling til et kompromisforslag vedrørende revision af direktivet om indskydergaranti. Direktivet regulerer nationale indskydergarantiordninger, f.eks. den danske indskydergarantiordning, der dækker kunders indskud i banker, som går konkurs.

Forslaget indebærer en revision af de gældende regler for indskydergarantier på en række områder. Det gælder bl.a. 1) hvor store indskud der kan dækkes, 2) hvilke kunders indskud der kan dækkes og 3) i hvilket omfang der kan modregnes.

Dækningen for almindelige indskud fastholdes til 100.000 euro pr. kunde pr. bank. I Danmark har niveauet siden 1. oktober 2010 været et beløb svarende til 100.000 euro.

De enkelte lande vil ikke have mulighed for at tilbyde et højere eller lavere generelt dækningsniveau end beløbet fastsat i direktivet. Indskud på pensionskonti og

indeståender som led i køb og salg af fast ejendom kan dog fortsat dækkes ubegrænset.

Det præciseres, at kun privatkunder og ikke-finansielle virksomheder kan dækkes af indskydergarantiordningerne. Indskud fra finansielle virksomheder vil således ikke være dækket. Desuden vil indskud fra lokale myndigheder ikke længere kunne dækkes. I Danmark har kommuners og regioners indskud hidtil været dækket.

Der lægges endelig op til, at der nu kun i begrænset omfang kan modregnes for bankers tilgodehavende hos kunden, når der udbetales fra indskydergarantiordningen. I Danmark har man hidtil kunne modregne i større omfang.

Formandskabet har med hensyn til finansieringen af indskydergarantiordninger foreslået, at de nationale fonde skal råde over minimum 0,5 pct. af de dækkede indskud senest i 2027. Mindst 90 pct. af midlerne skal være indskudt i ordningen på forhånd. Resten skal kunne trækkes med kort varsel hos bankerne. For Danmark betyder det, at Indskydergarantifonden kommer til at råde over et lidt højere beløb end i dag og med en større vægt på midler indskudt på forhånd.

Ordningen skal som nu finansieres af de dækkede banker. Det skal være muligt for medlemslandene at differentiere bankernes bidrag efter deres risikoprofil, bl.a. på basis af retningslinjer fra EU-banktilsynsmyndigheden EBA. Tanken er, at de banker, som er mest risikable og dermed har en større sandsynlighed for at gå konkurs, over tid skal yde et større bidrag til indskydergarantiernes formue end mindre risikable banker.

Midlerne i indskydergarantiordningen vil inden for nærmere retningslinjer også kunne anvendes til afvikling, tidlig indgriben og lignende i forhold til en nødlidende bank. Da sådanne tiltag i sig selv kan mindske behovet for at udbetale dækning til indskyderne, er det et hensigtsmæssigt instrument at have til rådighed. Det er samme princip, der er afspejlet i den danske medgiftsordning.

FO Regeringen kan generelt støtte formandskabets kompromisforslag.

Regeringen havde foretrukket et højere målniveau for fondenes formue end de 0,5 pct., især fordi midlerne også kan anvendes til krisehåndteringsformål. Imidlertid åbner kompromiset mulighed for, at der nationalt kan fastsættes et højere målniveau, ligesom det er muligt, at forhandlingerne med Europa-Parlamentet kan føre til et kompromis om et højere målniveau.

Regeringen finder det endvidere vigtigt at fastholde et harmoniseret dækningsniveau for almindelige indskud på 100.000 euro. Det er vigtigt for konkurrencen mellem danske og udenlandske banker, at der er samme niveau af beskyttelse for indskyderne i de enkelte lande.

Regeringen lægger også vægt på, at der er mulighed for fuld dækning af særlige former for indskud – som f.eks. pensioner – som kompromisforslaget lægger op til. Regeringen havde foretrukket, at man også havde kunnet videreføre en højere dækning for f.eks. børneopsparing og advokaters klientkonti, men her er der ikke det fornødne flertal. I praksis vurderes betydningen for disse typer indskud dog at være begrænset.

Det er ligeledes vigtigt, at kompromisforslaget gør det muligt at anvende indskydergarantifondens midler til krisehåndteringsformål.

Endelig er det vigtigt at nå et kompromis om indskydergarantidirektivet, så at sagen ikke risikerer at forhale forhandlingerne om de kommende EU-forslag vedrørende krisehåndtering. Det er vigtigt for det samlede arbejde med at sikre lige vilkår mellem bankerne i Danmark og andre EU-lande.

Pia Adelsteen havde hørt finansministeren beklage, at udvalget fik samlenotatet så sent, men hun var i hvert fald smadderirriteret over, at det kom så sent, især fordi der var tale om et forhandlingsoplæg.

Hun forstod, at man lavede en totalharmonisering, og kunne godt se, at der var fordele ved det, derved at konkurrencevilkårene blev lige. Hun var bekymret for, at kommuner og regioner ikke længere kunne få sikret deres indskud. Det kunne føre til, at de ville undlade at bruge de små banker.

Hun spurgte, om der overhovedet var nogen dækning for børneopsparinger. Finansielle virksomheder er undtaget, men hvordan er almindelige virksomheder stillet? Der er mange store og mellemstore virksomheder, som har mere end 750.000 kr. stående i en bank, og det gør gevaldigt ondt på dem at miste de penge.

Kim Mortensen var godt tilfreds med, at der nu kommer en fælles europæisk ordning med hensyn til indskydergarantiordninger.

Det kan godt være, det i det store billede er et lille problem, men det undrede ham, at der ikke er fuld dækning for børneopsparinger.

Der kan også være et problem for ældre mennesker, som har deres penge stående hos advokater.

Hvis en bankdirektør har været med til at kuldsejle en bank, så skal han være dækket af indskydergarantiordningen efter det foreliggende forslag. Det var Kim Mortensen skeptisk over for.

I anledning af at finansministeren nævnte, der muligvis ville komme et kompromis mellem Rådet og Parlamentet, spurgte Kim Mortensen, hvad processen er.

Frank Aaen sagde, at efter Enhedslistens opfattelse er indskydergarantiordninger ikke noget, EU skal blande sig i. Det kan de enkelte lande godt selv finde ud af. Derfor kan Enhedslisten ikke støtte forhandlingsoplægget.

EU skal heller ikke vedtage, at børneopsparingsordninger lige pludselig ikke er omfattet af en indskydergarantiordning.

Regionale og kommunale myndigheder har brug for at have penge stående. Det er oven i købet et krav, at kommunerne har en vis kassebeholdning. Også erhvervsvirksomheder og enkeltpersoner kan have brug for at kunne foretage indskud, hvor der ikke er nogen risiko. I den forbindelse nævnte han en kunde, som havde solgt sig hus og havde nogle penge stående, indtil han kunne købe et nyt hus; denne kunde havde mistet sine penge på grund af Amagerbankens krak. På den baggrund mente Frank Aaen, der burde etableres en statslig bank, hvor man kunne placere sine penge sikkert.

Niels Helveg Petersen støttede forhandlingsoplægget.

Finansministeren gentog sin beklagelse af, at samlenotatet kom så sent. Men selv i dag forhandler det ungarske formandskab om sagen.

I dag er kommuner inde under den almindelige 100.000 euro ordning, men det bortfalder for kommuner og regioners vedkommende. Finansministeren mente dog, det var et marginalt problem, idet kommunerne ofte har mange millioner kroner stående i bankerne.

Børneopsparing er dækket efter den almindelige indskydergarantiordning op til 100.000 euro, mens der tidligere var en ubegrænset dækning. Finansministeren mente, det var tilstrækkeligt i praksis, idet der højst må indskydes 3.000 pr år og i alt indskydes 36.000 kr.

For så vidt angår advokaters klientkonti henviste finansministeren til, at de normalt vil være dækket af advokatforsikringen.

Alle ikke-finansielle virksomheder er dækket af den almindelige indskydergarantiordning.

Med hensyn til bankdirektørers og deres familiemedlemmers anvendelse af indskudsgarantiordningen så er indskud af bankdirektører, bestyrelsesmedlemmer og disse nærmeste ikke omfattet af den nuværende garantiordning. Efter direktivforslaget vil der ikke længere være den mulighed at udelukke denne gruppe. Den nuværende danske ordning sigter på at tilskynde bankdirektører og bestyrelser til ikke at tage overdrevne risici på bankens vegne. Det foreliggende forslag er udtryk for et kompromis, og det har altså ikke været muligt at samle støtte til fortsat at udelukke bankdirektører m.fl. fra dækningen. Regeringen er enig i vigtigheden af at sikre, at der er de rigtige incitamenter til at modvirke overdreven risikotagning. I den forbindelse skal man huske på, at aktionærerne står i allerførste række, når en bank går ned, og formentlig har de fleste bankdirektører og bestyrelsesmedlemmer aktieporteføljer, der er væsentligt større end deres indskud i banken.

Finansministeren sagde til Frank Aaen, at hussalg også er undtaget, idet pengene er fuldt dækket i 12 måneder.

Pia Adelsteen ville gerne have en afklaring af, hvilke lånetyper der er pillet ud. Da hun læste samlenotatet, fik hun det indtryk, at f.eks. børneopsparinger var pillet ud, men nu siger finansministeren, at de er omfattet.

Hun mente, Frank Aaen havde en pointe i, at EU ikke skal bestemme, hvilke opsparingstyper der skal være dækket.

Til gengæld kunne hun godt være enig med ministeren i, at de 750.000 kr. ikke forslog meget, når hendes egen kommune f.eks. havde en likviditet på 188 mio. kr. Hvis den skulle placere dem i forskellige banker, skulle den hele Danmark rundt.

Frank Aaen takkede for svaret. Det ændrer ikke på, at han ikke syntes, EU skulle bestemme på området.

Kim Mortensen kunne ikke forstå, at børneopsparingen var specifikt nævnt i samlenotatet, hvis den er omfattet af indskydergarantiordningen.

Finansministeren sagde til Pia Adelsteen og Kim Mortensen, at tidligere var børneopsparingsmidler dækket ubegrænset. Nu var der en grænse på 750.000 kr.

Advokatindskud er dækket efter de almindelige regler, men derudover har advokater en forsikringsdækning. Efter de tidligere regler var advokatindskud dækket ubegrænset.

Pia Adelsteen forstod det nu sådan, at de nævnte lån var dækket af den nye indskudsgarantiordning efter de almindelige regler. Det syntes hun ikke fremgik klart af samlenotatet.

Finansministeren præciserede i anledning af Pia Adelsteen spørgsmål, at børneopsparing var dækket ubegrænset, men nu er den kun dækket inden for 750.000 kr.s grænsen. Det kan imidlertid ikke være det store problem, da man maksimalt kan sætte 36.000 kr. ind på en børneopsparing. Finansministeren beklagede, hvis det stod uklart i samlenotatet.

Næstformanden sagde til finansministeren, at papirerne til udvalget var kommet meget sent. Finansministeren har forklaret det med, at proceduren med det ungarske formandskab lå meget sent. Men så må ministeriet undervejs sende noget over til udvalget, så medlemmerne ikke skal bruge natten mellem torsdag og fredag til at forberede sig. Hun tilføjede, at man jo op til mødet kunne sende korrektioner over, hvis der skete noget nyt.

Næstformanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Enhedslisten havde udtrykt sig imod det.

FO 2. Forordning om regulering af handel med finansielle derivater

– *Generel indstilling*

KOM (2010) 0484

Rådsmøde 3100 – bilag 2 (suppl. Samlenotat side 2)

KOM (2010) 0484 – bilag 2 (henvendelse fra Concord af 16/6-11)

KOM (2010) 0484 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 1/11-10)

Finansministeren: Økofin skal også tage stilling til et kompromisforslag vedrørende en forordning om derivathandel.

Derivater er finansielle instrumenter, som er knyttet til udviklingen i prisen på råvarer, renteniveauet, aktier, obligationer o.lign. Et hovedformål med derivatkontrakter er at sikre sig mod forskellige risici. F.eks. kan en eksportør gennem en derivatkontrakt købe sig til en forsikring mod fremtidige udsving i valutakursen. Derivatmarkedet spiller derfor en vigtig rolle for muligheden for risikoafdækning.

Under den finansielle krise viste der sig behov for større overblik og tilsyn med derivathandel af hensyn til den finansielle stabilitet. Hvis f.eks. en finansiel virksomhed, som har solgt forsikring mod forskellige risici, går ned, kan det have stor betydning for resten af markedet.

Derfor blev man i G20 i september 2009 enige om en række tiltag vedrørende derivater, som man nu er ved at omsætte til lovgivning. For EU's vedkommende sker det bl.a. i denne forordning. Andre EU-initiativer ventes at følge.

Kommissionens oprindelige forslag vedrørte kun såkaldte OTC-derivater – "Over The Counter". Det er derivater, som ikke handles på børser, men bilateralt mellem sælger og køber. Her mangler der i særlig grad overblik og tilsyn. Formandskabets kompromis udstrækker reglerne til også at gælde derivater, der handles på børser o.lign.

Hovedformålet med forordningen er at bringe handel med derivater ind i ordnede rammer. Det sker på følgende måde:

- For det første skal alle handler med derivater indberettes til centrale registre.
- For det andet skal de mest standardiserede og egnede derivater cleares centralt via såkaldte centrale modparter. Clearingen er den proces, hvor de samlede forpligtelser mellem køber og sælger opgøres, og ved at foretage en central clearing kan man opgøre og modregne modsatrettede forpligtelser og reducere antallet og størrelsen af de samlede transaktioner.
- For det tredje skal de centrale registre og de centrale modparter underlægges regulering og tilsyn.

Kravene skal dels sikre tilsynsmyndighederne overblik over området og dels sikre, at systemet bliver mindre sårbart over for sammenbrud blandt de enkelte aktører på derivatmarkedet ved generelt at indsætte de centrale modparter som mellemled mellem køber og sælger.

Centrale modparter er private virksomheder, som allerede findes på markedet i dag, f.eks. knyttet til børser o.lign. Med forordningen vil de centrale modparter fremover få en større rolle på derivatmarkedet.

For at modsvare dette indfører forordningen styrket tilsyn med de centrale modparter. De centrale modparter skal leve op til strenge krav til organisation og risikostyring samt anmode om sikkerhedsstillelse fra markedsdeltagerne og opbygge reserver o.lign., som gør det muligt at gennemføre forpligtelserne i derivatkontrakterne, selv om en eller flere af markedsdeltagere skulle gå ned. Det øger robustheden af de centrale modparter over for markedsuro.

Der vil være passende undtagelser vedrørende clearingkravet for ikke-finansielle virksomheder, som kun indgår derivatkontrakter for at afdække egne risici.

Der er en række konkrete udeståender i sagen, som fortsat drøftes.

FO Regeringen støtter generelt formandskabets forslag. Forordningen udvider regulering og tilsyn til områder, der er væsentlige for sikringen af den finansielle stabilitet, men som hidtil ikke har været reguleret.

Fra dansk side arbejdes der for, at der tages hensyn til pensionsselskaber i forbindelse med kravet om central clearing. For restriktive krav kan øge omkostningerne betydeligt for pensionsopsparerne uden at bidrage mærkbart til sikring af finansiell stabilitet.

Derudover arbejder regeringen for, at Finanstilsynet inddrages i tilstrækkeligt omfang i tilsynet med centrale modparter i andre lande, hvis aktiviteter er relevante for det danske marked, f.eks. via tilsynssamarbejdet eller gennem sin deltagelse i arbejdet i ESMA. Det er vigtigt for Danmark, som aktuelt ikke selv huser nogen centrale modparter og derfor er afhængig af centrale modparter placeret i andre lande.

Pia Adelsteen syntes, det var fint, at man lavede denne åbenhed.

Kim Mortensen sagde vedrørende denne "simple" sag, at det fremgår, at der ikke er danske centrale modparter. Betyder det, at der ikke er nogen erfaringer i Danmark.

Hvor stort et omfang får de centrale handelsregistre?

Når der lægges op til, at statsobligationer skal kunne bruges som sikkerhed, hvilke konsekvenser får det så for de centrale modparter, hvis der sker et kollaps i forhold til renten for statsobligationer eller realkreditobligationer?

Frank Aaen syntes, det var godt nok, at man tog fat på det – det, der foreslås, er givetvis et fremskridt – men han troede ikke, det ville ændre på det grundlæggende problem, at der er en kæmpe spekulation, som med garanti vil føre til nye kriser. I den forbindelse pegede han på, at op til den sidste krise var der derivater på 10 gange verdens bruttonationalprodukt. Han kritiserede, at man bruger derivater på fødevareområdet og på råvareområdet.

I øvrigt rejste han det spørgsmål, hvad det er man skal indberette, idet derivater ikke behøver dreje sig om et bestemt område, men kan kombineres.

Niels Helveg Petersen kunne støtte forhandlingsoplægget og syntes, det var godt, at der kom en større regulering.

Kontorchef Stig Nielsen, Finanstilsynet, svarede på de stillede spørgsmål vedrørende derivater.

Vi har ikke nogen centrale modparter i Danmark i øjeblikket, men der er en hollandsk virksomhed, som er godkendt af Finanstilsynet, og som også er under indirekte tilsyn af de hollandske myndigheder. Det beskæftiger sig med handler med aktier, som skal være afviklet i løbet af tre dage. Danske virksomheder, som handler med derivater på Nasdaq, er dækket af en svensk clearingordning. Så man må sige, at vi ikke har de store erfaringer i Danmark med centrale modparter.

Vi ved endnu ikke så meget om, hvor stort et omfang de centrale handelsregistre vil få, men vor vurdering er, at det vil være forholdsvis få virksomheder i Europa, som vil samle det, og som indskyderne kan trække på.

Det, der skal indberettes i forhold til spekulation, er, hvilke parter der indgår, og hvilken type derivater der er tale om – altså hvilke varer der er de underliggende – hvad den pålydende værdi er, og hvor længe kontrakten varer. Derved får man et ret godt overblik over, hvad der egentlig handles. Det vil være alle derivater, der indberettes her, så de europæiske myndigheder vil kunne få et godt overblik over, hvad der handles.

Virkningerne af en kollaps afhænger af, hvad det er for en kollaps. Hvis det er værdierne af nogle papirer, der ændrer sig, så skal de institutter, som er medlem af CCP'en, indbetale mere sikkerhed. Hvis man kommer dertil, at det institut, som er med, ikke længere kan klare sig, men må gå ned, så skal CCP'en dække de omkostninger, der måtte være. I den forbindelse må man tænke på, at der stilles skrappe krav til størrelsen af kapital. Hvis der er rigtig mange centrale modparter, der går ned, bliver der problemer, men der skal temmelig meget til. Det vil være i en meget alvorlig situation for markedet. Så vidt kontorchefen vidste, var der ikke tale om at regulere specielt på råvareområdet.

Frank Aaen spurgte, om det er sådan, at alle de informationer, en køber får, bliver indberettet.

Kontorchef Stig Nielsen sagde, at hvis en privat virksomhed indgår en derivataftale om en råvare, skal det indberettes af den danske bank, hvad det er for en virksomhed, og hvad det er for et derivat, hvor lang tid det løber, hvad det er for en råvare der er tale om, og hvor mange penge der er tale om.

Frank Aaen gjorde opmærksom på, at det ikke altid er så enkelt, at der er tale om et derivat, der drejer sig om korn eller et bestemt metal. Der kan være tale om sammensatte derivater, som tager hensyn til, om det regner den 7. juli, om renten går op, og om Grækenland kollapse.

Kontorchef Stig Nielsen svarede, at det på et senere tidspunkt skal fastlægges i detaljer, hvad der skal indberettes, hvis der er tale om et kompliceret derivat.

Frank Aaen takkede for de tekniske svar. Det politiske spørgsmål er, om finansministeren vil arbejde for, at vi f.eks. får fjernet den spekulation, der aktuelt foregår i fødevarer.

Finansministeren sagde, at indtil nu har vi ikke set overbevisende dokumentation for den nævnte spekulation, men Kommissionen er i gang med at un-

36. Europaudvalgsmøde 17/6-11

dersøge fødevaremarkedet, så vi vil på et tidspunkt få en redegørelse for, om der er denne store spekulation, som man kan læse om.

Næstformanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Enhedslisten havde udtrykt sig imod det.

3. Forordning om tekniske krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro mv. (migration til SEPA)

– *Generel indstilling*

KOM (2010) 0775

Rådsmøde 3100 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2010) 0775 – Bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 18/4-11)

Finansministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen henviste til, at der havde været en debat om brugen af udenlandske betalingskort, som systemerne ikke er gearret til, og spurgte, om det har noget med den foreliggende sag at gøre.

Hun ville gerne have finansministerens kommentar til Finansrådets bekymring over for at give Kommissionen ret til at udstede delegerede retsakter med henblik på at opdatere de tekniske specifikationer.

Finansministeren svarede, at det foreslåede ikke vedrører betalingskort.

UDG 4. Bankstresstest

– *Orienterende debat*

Udvalgsmødereferat:

Senest behandlet på EUU-mødet 13/5 – referat foreligger endnu ikke

Punktet var udgået.

5. EIB's eksterne lånemandat 2007-2013 – midtvejsevaluering

– *Politisk drøftelse*

KOM (2010) 0173, KOM (2010) 0174

Rådsmøde 3100 – bilag 1 (sammenfatning side 8)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 362 (side 978 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 14/3-11)

EUU alm. del (06) – bilag 99 (side 425, behandlet i EUU 24/11-06)

EUU alm. del (06) – bilag 28 (side 20, behandlet i EUU 6/10-06) (05) side 1688 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 30/6-06)

Finansministeren nævnte ikke dette punkt.

UDG 6. Omnibus II

– *Tidlig forelæggelse*

KOM (2011) 0008

KOM (2011) 0008 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 3/3-11)

Punktet var udgået.

7. Meddelelse fra Kommissionen vedrørende effektiv kvalitetsstyring inden for europæiske statistikker

– Rådskonklusioner

KOM (2011) 0211

Rådsmøde 3100 – bilag 1 (samlenotat side 11)

Finansministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen ville gerne vide, hvad overtrædelsesprocedurerne præcist gik ud på.

Hun spurgte, om der ikke ville blive tale om dobbeltadministration, når man laver et kontrolorgan i EU, idet vi i forvejen har et kontrolorgan i Danmark.

NOT **Finansministeren** kunne ikke på ståede fod redegøre for overtrædelsesprocedurerne angående statistik, men ville fremsende et notat herom.

Han erkendte, at der kunne blive tale om en dobbelt kontrol, men i det foreliggende tilfælde mente han, det var begrundet.

8. Styrket økonomisk samarbejde – trialogforhandlinger

– *Opdatering af generel indstilling*

KOM (2010) 0522, KOM (2010) 0523, KOM (2010) 0524, KOM (2010) 0525, KOM (2010) 0526, KOM (2010) 0527

Rådsmøde 3100 – bilag 1 (samlenotat side 16)

KOM (2010) 0522 - bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 23/11-10)

KOM (2010) 0522 - svar på spørgsmål 1

KOM (2010) 0523 - bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 23/11-10)

KOM (2010) 0524 - bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 23/11-10)

KOM (2010) 0525 - bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 23/11-10)

KOM (2010) 0526 - bilag 2 (grund- og nærhedsnotat af 23/11-10)

KOM (2010) 0526 - bilag 1 (fælles fransk/tysk deklARATION)

KOM (2010) 0527 - bilag 1 (Grund- og nærhedsnotat af 24/11-10)

KOM (2010) 0526 - svar på spørgsmål 1

KOM (2010) 0526 - svar på spørgsmål 2

EUU alm. del (10) - svar på spørgsmål 1

EUU alm. del (10) - svar på spørgsmål 2

EUU alm. del (10) - svar på spørgsmål 3

KOM (2010) 0367 - svar på spørgsmål 7

Det Europæiske Råd 28-29/10-10 - bilag 5 (konklusioner fra mødet i DER)

EU-note (10) - E 3 (notat af 7/10-10 fra den økonomiske konsulent)

Udvalgsmødereferat:

Senest behandlet i EUU 13/5-11, referat foreligger endnu ikke

EUU alm. del (10) – bilag 362 (side 970, behandlet i EUU 14/3-11)

EUU alm. del (10) – bilag 333 (side 763, behandlet i EUU 11/2-11)

EUU alm. del (10) - bilag 264 (side 639 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 14/1-11)

EUU alm. del (10) - bilag 170 (side 450, behandlet i EUU 3/12-10)

EUU alm. del (10) - bilag 67 (side 66 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 15/10-10)

EUU alm. del (09) - bilag 490 (side 1489 FO, forhandlingsoplæg forelagt EUU 9/7-10)

EUU alm. del (09) - bilag 449 (side 1270 FO, forhandlingsoplæg forelagt i EUU 4/6-10)

Finansministeren: Der har været trialogforhandlinger om et styrket økonomisk samarbejde siden den politiske aftale i Økofin og Det Europæiske Råd i marts. Der sigtes efter politisk enighed i Rådet om et endeligt kompromis med Europa-Parlamentet på Økofin den 20. juni. Europa-Parlamentet vil kunne stemme om et

endeligt kompromis ved plenarforsamlingen den 23. juni. Det Europæiske Råd vil herefter kunne endossere en endelig reformaftale på sit møde den 23.-24. juni. Økofin har på et uformelt ekstraordinært møde den 14. juni drøftet udeståender i forhandlingerne.

Det er mit indtryk, at alle involverede parter ønsker en løsning i juni, men det kan blive svært. Rådet og Parlamentet ser således forskelligt på et par centrale spørgsmål. De væsentligste fortsatte udeståender vedrører Parlamentets krav om yderligere anvendelse af omvendt kvalificeret flertalsregel i Rådets beslutningsprocedurer under stabilitets- og vækstpagten og under proceduren for makroubalancer samt en styrket rolle til Kommissionen og Europa-Parlamentet i beslutningsproceduren om scoreboardet vedrørende makroubalancer.

En række lande er imod kravet om en øget anvendelse af omvendt kvalificeret flertal i Rådets beslutninger under stabilitets- og vækstpagten og under proceduren for makroubalancer. En sådan beslutningsprocedure vil alt andet lige gøre det vanskeligere for Rådet at ændre et givent udspil fra Kommissionen. Fra dansk side er vi fleksible.

En række lande lægger også vægt på, at beslutningsprocessen om scoreboardets indikatorer indebærer, at Rådet træffer de afgørende beslutninger eller har en central rolle. Fra dansk side lægger vi som bekendt også stor vægt på dette. Regeringen ønsker enighed om en endelig reformaftale snarest muligt og forhåbentligt inden sommer som planlagt. Det vil sende vigtige signaler til markederne, ligesom det er et afgørende signal, at landene tager deres økonomiske udfordringer seriøst, ikke mindst i forhold til nedbringelse af underskuds- og gælds niveauer. Alternativt, hvis det ikke er muligt at opnå enighed i juni, vil videre forhandlinger pågå under polsk formandskab med henblik på en snarlig aftale.

9. Europæisk Semester

– Rådsudtalelser og rådsanbefalinger vedrørende medlemslandenes stabilitets- og konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer

KOM (2011) 0400, SEK (2011) 0713, SEK (2011) 820

Rådsmøde 3100 – bilag 5 (suppl. Samlenotat side 3)

EUU alm. del (10) – bilag 412 (Danmarks Nationale Reformprogram 2011 af 24/5-11)

EUU alm. del (10) – bilag 397 (Danmarks Nationale Reformprogram 2011 af 9/5-11)

EU-note (10) – E 48 (notat om Kommissionens henstillinger til dansk økonomi)

Finansministeren: Økofin skal på det kommende møde behandle EU-landenes stabilitets- og konvergensprogrammer samt nationale reformprogrammer og landenes indmeldelser under konkurrenceevnepagten. Rådet skal vedtage udtalelser og anbefalinger til landene, og Det Europæiske Råd skal endossere anbefalingerne på topmødet den 23.-24. juni. Kommissionens udkast til anbefalinger behandles i den økonomiske og finansielle komité i disse dage til og med i dag. Rådet ventes på basis af de foreløbige forhandlinger at kunne opnå enighed om en udtalelse om Danmark med anbefalinger om, at Danmark:

1. Implementerer de finanspolitiske konsolideringstiltag i 2011, 2012 og 2013 og sikrer årlige finanspolitiske forbedringer på i gennemsnit ½ pct. af BNP i perioden 2011-2013 som planlagt og korrigerer det uforholdsmæssigt store underskud senest i 2013 på linje med Rådets henstilling. Danmark bør som planlagt sikre en passende tilpasning mod det mellemfristede mål og bør desuden fremskynde nedbringelsen af det offentlige underskud, hvis de økonomiske betingelser viser sig bedre end ventet. Endelig bør Danmark styrke udgiftsstyringen ved at vedtage bindende flerårige udgiftslofter for kommuner, regioner og stat i overensstemmelse med de overordnede mellemfristede budgetmål.
2. Styrker beskæftigelsen og holdbarheden af de offentlige finanser ved at implementere den politiske aftale om en tilbagetrækningsreform, herunder efterlønsordningen, reformerer førtidspensionsordningen og styrker målretningen af de støttede beskæftigelsesordninger – fleksjobsystemet – mod de mest udsatte grupper.
3. Fremskynder implementeringen af reformer for at forbedre kvaliteten af uddannelsessystemet, reducerer frafald, især inden for erhvervsuddannelses-sektoren, og øger antallet af praktikpladser.
4. Tager skridt til at fjerne hindringer for konkurrence, især inden for lokale tjenester og detailhandlen, ved at revidere lovgivningen vedrørende arealanvendelse og åbner op for en højere grad af udbud i kommuner og regioners indkøb.

5. Overvejer at træffe forebyggende foranstaltninger for at styrke den mellemfristede stabilitet på boligmarkedet og det finansielle system, herunder ved at vurdere realkredit- og ejendomsskatsystemet.

Rådets anbefalinger til EU-landene fokuserer først og fremmest på fortsat konsolidering og efterlevelse af EU-henstillingerne. Derudover fokuseres der på finanspolitisk disciplin gennem indførelsen af finanspolitiske rammer og regler, gennemførelsen af reformer der kan styrke den langsigtede holdbarhed af de offentlige finanser ved eksempelvis tilbagetrækningsreformer, implementering af tiltag, der kan understøtte den finansielle stabilitet, gennemførelsen af konkurrenceforstærkende reformer i udvalgte sektorer og på fuld implementering af indmeldinger under konkurrenceevnepagten.

Regeringen kan generelt støtte Kommissionens udkast til Rådets udtalelser og anbefalinger i den form, der kan opnås enighed om. Regeringen lægger vægt på, at udtalelserne understøtter landenes efterlevelse af de fælles økonomiske rammer og regler og opfordrer til en ambitiøs konsoliderings- og reformdagsorden i medlemslandene, herunder at landene efterlever deres henstillinger.

Regeringen noterer sig, at Kommissionens udkast til Rådets udtalelser og anbefalinger generelt ligger på linje med regeringens økonomiske politik, herunder genopretningsaftalen fra sidste år og den politik, som er besluttet med aftalerne om senere tilbagetrækning mv., som er indgået i maj på baggrund af regeringens 2020 reformpakkeudspil og målsætningen om strukturel balance i 2020. Regeringen er derfor generelt enig i anbefalingerne til Danmark herom.

Regeringen noterer sig anbefalingen vedrørende boligmarkedet, men vurderer, at det danske realkreditsystem er velfungerende, og at der ikke er behov for grundlæggende reformer. Regeringen vil desuden ikke ændre i ejendomsværdibeskatningen, som er omfattet af skattestoppet. Regeringen finder endvidere, at en sådan anbefaling ikke har fundet den rette balance – i forhold til at valg af konkrete politikinstrumenter er landenes kompetence.

Der er andre lande med lignende anbefalinger, der synes det samme, og det er et åbent spørgsmål, om de vil blive vedtaget.

Jeg vil overveje at acceptere en sådan anbefaling, der nævner ejendomsbeskatningen, idet formuleringen er fleksibel og blot taler om "at gennemgå" og ikke stiller krav om "at reformere" beskatningen, og idet jeg er generelt enig i de øvrige anbefalinger.

Pia Adelsteen mindede om, at Dansk Folkeparti hele tiden havde været imod det europæiske semester. Hun var bekymret over, at man kommer med en anbefaling vedrørende den danske gæld og boligskatterne. Det mente hun måtte falde inden for landenes kompetence.

Frank Aen forstod godt, at regeringen støtter Kommissionens forslag, som anbefaler den politik, regeringen fører. Af samme grund går Enhedslisten naturligvis imod. Enhedslisten synes ikke, EU ned i detaljen skal bestemme, hvilken økonomisk politik man skal føre i de enkelte EU-lande, hverken når det gælder pensionsreformer eller efterlønsreformer.

Frank Aaen rejste det spørgsmål, hvor længe de krav, der nu bliver vedtaget i næste uge efter en uantagelig kort behandling i Folketinget, skal være gældende. Han havde også stillet spørgsmålet skriftligt, men ville gerne bede om finansministerens svar i dag. Kan en eventuel ny regering sige: "Det er fuldstændig ophævet"?

I øvrigt spurgte han, om det er korrekt, at mens der i den danske tekst står "anbefalinger", står der i den engelske tekst "conditions" – som er et noget skarpere udtryk.

Niels Helveg Petersen syntes, Kommissionens anbefalinger til Danmark var interessante. Han kunne ikke forstå, hvorfor der skulle komme nye anbefalinger, hvis vi får et regeringsskifte. Han kunne godt ønske sig, at finansministeren tog det lidt mere alvorligt, hvad der kommer af anbefalinger vedrørende den meget store private låntagning. Det er et sted, hvor vi er meget sårbare, ikke mindst hvis der skulle komme en større rentestigning. Det er åbenbart et strukturproblem, at vi har oparbejdet en så stor privat gæld. Man kan altid diskutere, hvilke midler man skal bruge for at modvirke den truende udvikling, men Niels Helveg Petersen noterede sig med stor interesse Kommissionens anbefaling af, at man skal se på ejendomsbeskatningen.

Finansministeren sagde vedrørende de landespecifikke anbefalinger, at det er klart, det er Danmark og ikke regeringen Løkke Rasmussen, der er bundet af anbefalingerne. I praksis er der metodefrihed inden for den økonomiske politik, så længe man leverer på de overordnede målsætninger om den finanspolitiske holdbarhed og beskæftigelse, og så længe man overholder henstillingerne, hvis man er i underskudsproceduren osv. Det gælder både den nuværende regering og fremtidige regeringer. Det, man ikke kan, er helt at lade være med at forholde sig til sine udfordringer. Man kan altså ikke sige til de andre lande, at man nok skal klare problemerne – uden at kunne redegøre overbevisende for, hvad man så konkret har tænkt sig at gøre. Det er en del af det ansvar, man har. Men helt overordnet er det jo Danmark, der afgør, hvilke konkrete politiske instrumenter man vil anvende til at sikre, at underskuddet kommer under de 3 pct. af BNP. Det står stadig uændret.

Med hensyn til det spørgsmål, Frank Aaen stiller om sprogbrugen, er det engelske udtryk "recommendations" – altså anbefalinger – mens man for de lande, som konkret har låneoptagelser, bruger udtrykket "conditions", altså "betingelser". Det gælder Grækenland, Irland og Portugal.

Finansministeren sagde til Niels Helveg Petersen, at ganske vist har danskerne oparbejdet en stor gæld, men det opvejes af, at de også har store formuer, så man kan sige, at i gennemsnit er der ikke noget problem. Men Økonomi- og Erhvervsministeriet er i øjeblikket i gang med at se på fordelingen af de forskellige lånetyper for at se, om der er nogen, der i særlig grad er udsat.

Pia Adelsteen undrede sig over, at man på den ene side sagde, der var metodefrihed, hvis de overordnede mål nås, men på den anden side sad man med anbefalinger, som var meget specifikke. Specielt syntes hun, anbefalingeren vedrørende boligskatter var meget specifik, hvilket hun også noterede, at regeringen syntes. Hvis man som land overholder alle kravene i vækst- og

stabilitetspagten, får man så slet ikke nogen anbefalinger? Det får man vel stadig væk, idet Kommissionen ser på, hvad der er af udfordringer fremover.

Frank Aaen takkede for svaret, som han forstod sådan, at det var Danmark, der var bundet af de anbefalinger, der bliver vedtaget, uanset hvilken sammensætning regeringen måtte have. Det er jo ganske tankevækkende, når man står over for et regeringsskifte. Tingene vedtages nede i EU. Godt nok som anbefalinger, men ret præcise anbefalinger, som man selvfølgelig ikke bare kan sidde overhørig.

Han kunne godt tænke sig at høre finansministerens holdning til de anbefalinger – og i nogle tilfælde betingelser – som ikke er rettet til Danmark. Her går man ind og pålægger landene f.eks. at ændre mindstelønnen, og man pålægger landene pensionsreformer og udtaler sig om pensionens størrelse. Det er virkelig et opgør med, at sådan noget aftales af arbejdsmarkedets parter. Han kunne ikke forstå, at det kunne få dansk tilslutning.

Meta Fuglsang spurgte, hvilke kontakter regeringen havde haft til EU, forud for at EU kom med sine anbefalinger. Hun ville vide, i hvilket omfang anbefalingerne reflekterede, hvad man allerede havde drøftet med den danske regering.

Hun forstod finansministeren svar sådan, at det, vi er bundet til, er målene – og ikke de midler som man vil anvende. Det vil sige, at en ny regering ikke vil være bundet til at bruge bestemte midler.

Finansministeren sagde, at hele diskussionen om anbefalinger viser, at man skal holde orden i sit lands økonomi, hvis man vil have den fulde selvstændighed. Hvis et land kommer ud på glidebanen med hensyn til gæld, så er det de almindelige mennesker i landet, som kommer til at betale. Finansministeren mente, Frank Aaen skød et forkert sted, hvis han mente, det var EU's skyld eller långivernes skyld eller IMF's skyld. Skylden ligger hos det enkelte land selv. De andre gør det, de gør, for at hjælpe landet. Det er naturligt, at man giver anbefalinger, men hvis landet står og har brug for penge, så stiller man betingelser – på samme måde som hvis Claus Hjort Frederiksen eller Frank Aaen ville låne penge i en bank.

Med hensyn til, hvad der var gået forud for anbefalingerne, sagde finansministeren til Meta Fuglsang, at Danmark har sendt sit konvergensprogram ned til Kommissionen, og vi har sendt det nationale reformprogram ned til Kommissionen. Det er grundlaget for vurderingen af, hvad Danmark gør. Finansministeren gik ud fra, at Kommissionen også i almindelighed følger med i, hvad der foregår i medlemslandene. Det er de ting, der planlægges af regeringen og er vedtaget af parlamenterne, der indgår i konvergensprogrammerne og i reformprogrammerne. Kommissionen fremsætter sine forslag offentligt, og så finder der en drøftelse sted. Det fører så til nogle endelige henstillinger. Det er en fuldt offentlig proces, og alle de dokumenter, der ligger til grund, er offentligt kendt og er også fremsendt til udvalget.

Finansministeren sagde til Pia Adelsteen, at han også mente, at det, at Kommissionen går ned og kigger på boligskatten og kommer med anbefalinger på

det område, er for specifikt. Det må helt klart høre under den nationale kompetence, hvilke midler man vil bruge til at nå resultaterne.

Frank Aaen takkede igen for svaret, som viser, at anbefalingerne gælder, uanset at vi skifter regering. Det syntes han var noget, man skulle tænke over, inden man stemmer ja til forhandlingsoplæggene. Det gør Enhedslisten naturligvis ikke. Det er ikke EU, der skal bestemme den økonomiske politik i Danmark.

Vi stemmer ikke bare ja til anbefalingerne til Danmark. Vi stemmer også ja til anbefalinger, som pålægger andre lande noget vedrørende overenskomster, mindstelønninger osv. i detaljer.

Frank Aaen tilføjede, at når han havde stillet spørgsmålet er par gange, hang det sammen med, at da han spurgte beskæftigelsesministeren på et tidligere Europaudvalgsmøde, fik han det svar, at man blot kan lave politikken om efter et regeringsskifte. Men det er noget andet, finansministeren har forklaret. Det skulle finansministeren måske orientere beskæftigelsesministeren om.

Det, finansministeren sagde om, at det gælder om at holde orden i eget hus, og om, at det var landets skyld, fik Frank Aaen til at sige, at når långiverne giver lån til et land, som er i deficit, og derfor tager en meget høj rente, så er begrundelsen jo, at der er en risiko for at tabe sine penge, men det sker jo ikke, for bankerne får deres penge igen fra det lån, som formelt ydes til Grækenland, men som aldrig kommer ud af Tyskland, idet pengene går til Deutsche Bank m.v.

Meta Fuglsang syntes ikke, hun havde fået præcise svar på, hvad der var gået forud for anbefalingerne.

Hun ville gerne have en forsikring om, at når der kommer en ny regering, så er den regering forpligtet af de økonomiske mål – ikke af de specifikke anbefalinger.

Pia Adelsteen pegede på, at der under punkt 8 tales om en højere grad af "juridisk forankring af det europæiske semester m.v.". Det bekymrede hende. Hun mente, vi i Danmark har klaret den udfordring, vi står med frem til 2020, gennem de aftaler, der er indgået. Det har vi gjort uden at hæve boligskatten.

Niels Helveg Petersen pegede på, at Kommissionen siger, den er tilfreds med genopretningspakken og med tilbagetrækningsreformen, og så siger den, at det vil være en god idé at se på den meget stærke private låntagning. Det er i den sammenhæng, den nævner boligskatten. Det er ikke mere specifikt end tilbagetrækningsreformen. Den store private låntagning er et problem, som regeringen også bør lægge sig på sinde, hvis den skal udvise den rette omhu.

Når finansministeren siger, man også må se på formuerne, må man være opmærksom på, at en stigende rente jo også vil påvirke formuedannelsen.

Finansministeren sagde til Frank Aaen, at det ikke er EU, der bestemmer den økonomiske politik. EU giver nogle anbefalinger. Hvis man kan konstatere, at lønudviklingen står i et misforhold til produktivitetsudviklingen, så påpeger man det som en problemstilling, men det overlades til arbejdsmarkedets

parter at drøfte de ting. Det er noget andet, hvis man skal have et lån. Så kan der stilles betingelser. Finansministeren pegede på, at regeringen får gode råd fra mange sider: Fra Nationalbanken, fra Det Økonomiske Råd, fra OECD, fra IMF, fra Kommissionen, fra bankøkonomer osv. Regeringen overvejer hver gang anbefalingerne. Det er en vigtig kilde til at få kvalitetssikret regeringens økonomiske politik. Når Grækenland skal låne penge, så er det for at det ikke skal betale de astronomisk høje renter, men det skal ikke skygge over, at problemet er, at grækerne ikke har styr på deres økonomi.

Finansministeren sagde til Meta Fuglsang, at Kommissionen kommer med sine henstillinger, som offentliggøres i et dokument. Så er der nogle drøftelser på embedsmandsniveau om papiret, og nu skal det behandles i Økofin på tirsdag, hvor der også skal være en drøftelse.

Finansministeren sagde til Pia Adelsteen, at Kommissionen opfordrer os til at implemente de ting, vi har aftalt med genopretningspakken og med tilbage-trækningsreformen.

Han sagde til Niels Helveg Petersen, at det er meget konkret, når Kommissionen foreslår, at en bestemt skat sættes op. Det mente han ikke, man havde set tidligere. Derfor har vi reageret, som vi gør.

Frank Aen gentog sine synspunkter vedrørende støtten til Deutsche Bank. Han spurgte, om finansministeren helt ærligt mener, at regeringen lægger lige så megen vægt på, hvad bankøkonomer råder til, som hvad Kommissionen råder til.

Finansministeren mente, der var tale om en lidt akademisk diskussion, idet de råd, regeringen får fra forskellig side, er nogenlunde enslydende. Vi tager henstillingerne seriøst, fordi vi også selv stiller krav om, at de andre lande bringer orden i deres egen økonomi. Grækenland ville ikke kunne låne penge, hvis man ikke havde gennemført hjælpepakkerne.

10. Adfærdskodeks for erhvervsbeskatning

– Rapport til Rådet/Rådskonklusioner

Rådsmøde 3100 – bilag 1 (samlenotat side 22)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 170 (side 448, senest behandlet i EUU
3/12-10)

Finansministeren nævnte ikke dette punkt.

FO 11. EU's budget for 2012

– Tidlig forelæggelse

SEK (2011) 0498, KOM (2011) 0300

Rådsmøde 3100 – bilag 1 (samlenotat side 27)

KOM (2011) 0300 – bilag 1 (finansudvalgets indstilling af 8/6-11)

EUU alm. del (10) – bilag 249 (finansudvalgets indstilling)

SEK (2011) 0498 – bilag 1 (henvendelse af 11/5-11 fra Concord Danmark)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EEU 13/5-11, referat foreligger endnu ikke

EUU alm. del (10) – bilag 333 (side 781, behandlet i EEU 11/2-11)

Finansministeren: Jeg forelægger i dag EU's budget for 2012 til forhandlingsoplæg.

Forberedelsen af forhandlingerne om EU's budget er nu indledt. Hvis der ikke kan etableres et kvalificeret flertal vedrørende Rådets holdning til budgettet på ambassadørniveau, forventes budgettet behandlet på et møde i Økofin-budget, der i givet fald afholdes den 22. juli.

Med den nye budgetprocedure, der blev vedtaget med Lissabontraktaten, foretager Rådet og Europa-Parlamentet kun én behandling hver af Kommissionens budgetforslag, før enighed eventuelt skal tilvejebringes i et forligsudvalg.

Når Rådet har gennemført behandlingen af Kommissionens forslag, vil det blive sendt til Europa-Parlamentet, som i oktober foretager sin behandling. Hvis der – som det normalt er tilfældet – er uoverensstemmelse mellem Rådet og Europa-Parlamentet, indledes herefter en 21 dage lang forligsprocedure med Kommissionen i rollen som mægler. Der stiles mod vedtagelse af det endelige budget for 2012 i november 2011.

Kommissionens budgetforslag for 2012 indebærer et niveau for forpligtelsesbevillingerne, som kan sammenlignes med en tilsagnsramme, på 147,4 mia. euro. Det er en stigning på 3,7 pct. i løbende priser i forhold til 2011.

For så vidt angår betalingsbevillingerne, som udtrykker de faktiske betalinger, der er bestemmende for størrelsen af Danmarks og de øvrige medlemslandes bidrag til EU, lægger Kommissionen op til at afsætte 132,7 mia. euro. Der er tale om en stigning på 4,9 pct. i løbende priser i forhold til 2011, som især kan henføres til strukturfondene.

Kommissionen præsenterede sit forslag til EU's budget for 2012 på et møde i Økofin den 17. maj. Flertallet af lande efterspurgte reduktioner, mens en stor gruppe af landes holdning er præget af, at de modtager store overførsler fra strukturfondene. Europa-Parlamentet forventes at støtte et stigende budget.

FO Regeringen finder, at Kommissionens forslag til EU's budget for 2012 ikke i tilstrækkelig grad afspejler konsolideringsbestrebelse i medlemsstaterne, og at særligt stigningen i betalingsbevillingerne på 4,9 pct. er klart for høj i en tid, hvor de nationale budgetter er under pres.

Regeringen vil derfor – sammen med andre budgetrestriktive lande – lægge meget betydelig vægt på en væsentlig reduktion i udgiftsvæksten i forhold til Kommissionens forslag.

På samme tid vil Danmark samtidig så vidt muligt søge at friholde danske prioriteter fra reduktioner, som alle befinder sig inden for de i forslaget mindst udgiftskrævende budgetkategorier.

Fra dansk side arbejder vi herudover ud fra nogle grundlæggende principper i forhandlingerne om EU's budget for 2012:

- For det første vil vi lægge afgørende vægt på budgetdisciplin, herunder overholdelse af udgiftslofterne fastlagt i de finansielle perspektiver for 2007-2013, og at der sikres tilstrækkeligt råderum til at tage højde for uforudsete udgifter.
- For det andet skal budgettet være retvisende og realistisk, så det undgås, at der henstår store uforbrugte midler ved udgangen af året.

For så vidt angår de enkelte udgiftskategorier vil regeringen lægge vægt på følgende:

For kategori 1a, der vedrører konkurrenceevne og beskæftigelse, vil regeringen arbejde for, at der sikres en tilstrækkelig margen til at tage højde for uforudsete udgifter. Regeringen vil – under hensyntagen hertil – prioritere uddannelse og forskning højt.

Der lægges i den forbindelse vægt på, at finansieringen af ITER sker ved et mix af finansieringsmuligheder, således at der ikke udelukkende sker reduktion af det 7. rammeprogram for forskning.

For kategori 1b, der primært vedrører strukturfondene, vil regeringen lægge vægt på, at der afsættes realistiske betalingsbevillinger. Erfaringsmæssigt er det vanskeligt at implementere strukturfondsindsatserne så hurtigt, som Kommissionen lægger op til. Kommissionen har i år lagt op til en meget betydelig stigning på 8,4 pct. Regeringen vil derfor kunne støtte en væsentlig reduktion i betalingsbevillingerne på dette område.

Kategori 2 dækker primært over udgifter til landbrugsordninger og fiskeri, som kan sammenlignes med lovbundne udgifter i den danske finanslovsproces. Her er det vigtige at sikre en så retvisende budgettering som muligt, så det undgås, at der henstår uforbrugte midler ved årets udgang. Erfaringsmæssigt overbudgetterer Kommissionen, og regeringen vil derfor kunne støtte en væsentlig reduktion af betalingsbevillingerne.

For kategori 3, som primært vedrører retlige og indre anliggender, kultur og forbrugerpolitik, lægges der fra regeringens side vægt på, at der tilvejebringes et større råderum til uforudsete udgifter.

Med dette in mente vil regeringen prioritere retlige og indre anliggender, der bl.a. dækker EU's politisamarbejde og samarbejdet på asyl- og flygtningeområdet, samt forbrugerpolitik.

For så vidt angår kategori 4, EU som global partner, lægger regeringen særlig vægt på, at der sikres et tilstrækkeligt råderum til de uforudsete udgifter, som ofte forekommer på det eksterne område.

Regeringen vil i den forbindelse arbejde for, at tiltagene for et styrket partnerskab for støtte til demokrati og udvikling i de sydlige Middelhavslande finansieres via omprioriteringer inden for kategori 4 og ikke ved tiltag, der indebærer merudgifter for medlemslandene.

For kategori 5, administration, anlægger vi fra dansk side traditionelt en meget stram og budgetansvarlig holdning.

Vi vil derfor arbejde for, at der i forhold til budgetforslaget tilvejebringes effektiviseringsgevinster i institutionerne, bl.a. som følge af ny it-teknologi og øget samarbejde mellem institutionerne.

Jeg kan afslutningsvis oplyse, at en vedtagelse af Kommissionens budgetforslag vurderes at ville medføre et dansk EU-bidrag på ca. 20,4 mia. kr. i 2012. Det svarer til en merudgift i forhold til et budgetforslag med nulvækst på ca. 1 mia. kr.

Pia Adelsteen pegede på, at Danmark har udtrykt ønske om, at vi får rabat, og spurgte, om det ligger inden for dette budget.

Dansk Folkeparti har ikke tænkt sig at gå med til forhandlingsoplægget, som vil komme til at koste os 1 mia. euro mere i 2012, i forhold til hvis der havde været nulvækst. Pia Adelsteen spurgte, om man ikke på en eller anden måde kan få banket det ind i hovedet på folk i EU, at når alle nationalstaterne skal spare, så skal EU også spare.

Kim Mortensen henviste til, at udvalget tidligere havde udtrykt betænkeligheder i forhold til ITER, som jo fylder meget på forskningsbudgettet. På det møde, der havde været med europaparlamentarikerne i den pause, der var i Europaudvalgets møde, havde man fået at vide, at man arbejdede for at isolere ITER fra resten af forskningsprogrammet. Han spurgte, om det er noget, regeringen vil støtte, hvis det kommer op.

I forlængelse af Pia Adelsteens spørgsmål om den milliard, som regeringen har krævet i rabat, spurgte Kim Mortensen, om det stadig er regeringens holdning, at Danmark skal nedlægge veto mod budgettet fremadrettet, hvis vi ikke får denne rabat.

Frank Aaen var imod forslaget til EU's budget og den stigning på 4,9 pct., der ligger i det – samtidig med at EU siger, at landene skal spare.

Niels Helveg Petersen regnede med, at finansministrene blev enige om et eller andet udspil. Det skal så diskuteres med Parlamentet, og det kan nok blive vanskeligt at nå til enighed med Parlamentet. Han ville gerne høre, hvordan finansministeren vurderede forhandlingssituationen, og om man kunne skimte et resultat.

Finansministeren sagde til Pia Adelsteen, at rabatten på den ene milliard euro er indregnet i det danske 2020 program i perioden 2014-2020, så den indgår ikke i forhandlingerne om budgettet for 2012. Kravet om rabat er affødt af, at Danmark efterhånden er blevet den største nettobidragyder pr. indbygger. I årtier har Danmark kæmpet for at afskaffe rabatterne for alle, men da det ikke kan lade sig gøre, har vi truffet den beslutning, at så vil vi ikke blive ved med at finansiere rabat til f.eks. Sverige og Storbritannien uden selv at få

en rabat. Vi har været i kontakt med Kommissionen og nogle af de andre regeringer, som erkender, at det er uholdbart. Lige præcis disse ting skal vedtages i enstemmighed. Finansministeren tilføjede, at hvis alle rabatter blev afskaffet, ville Danmark tjene 1,7 mia. euro om året. Ved at kræve 1 mia. euro kommer vi i hvert fald ikke i den situation, at Storbritannien skal finansiere rabatten til Danmark. Så finansministeren mente, vi havde fundet en fin balance.

Finansministeren svarede Pia Adelsteen, at det ikke er alle lande, som er imod et stort budget. De lande, som er nettomodtagere, er interesseret i, at budgettet bliver så stort som overhovedet muligt. Der er et særligt sammenhold mellem de nettobidragydende lande, de såkaldt budgetrestriktive lande. Også finansministeren havde den opfattelse, at når EU siger til landene, at de skal konsolidere, skal EU tage den samme medicin selv.

Finansministeren henviste til, at vi fra dansk side er kritiske over for de budgetoverskridelser, der har været tale om i ITER, og vi arbejder på at nedbringe dem mest muligt. Der er en række lande, der presser på for at få nedjusteret merudgifterne, og det er sket i størrelsesordenen 100 mio. euro, nemlig fra 1,4 til 1,3 mia. euro. Vi arbejder for at sikre, at finansieringen af budgetoverskridelser sker fra flere finansieringskilder, sådan at ikke hele beløbet skal findes inden for rammerne af kategori 1a. Men vi står ikke med rigtigt mange venner i den sag. Vi kan ikke acceptere, at det samlede loft for EU's udgifter forhøjes på grund af ITER, men vi vil prøve at finde en fordeling af udgifterne til overskridelsen. I øvrigt henviste finansministeren til det notat af 31. august 2010, som var oversendt til Europaudvalget og til videnskabsministerens forhandlingsoplæg den 9. juli 2010.

Finansministeren sagde til Niels Helveg Petersen, at han regnede med, at slagsmålet ville blive ligesom sidste år, hvor det var første gang, man fulgte den nye budgetprocedure, og hvor Parlamentet blandede en række elementer ind i budgetforhandlingerne, som ville rykke på kompetencefordelingen mellem institutionerne, men hvor det endte med at blive et rent kompromis om budgettet. Der er ganske mange lande, som skal konsolidere deres økonomier, og som er af den opfattelse, at vi skal sikre tilbageholdenhed i EU. Derfor må der i vidt omfang blive tale om anderledes prioriteringer, som skal skaffe midler til særlige områder, hvor man ønsker at bruge flere penge. Det bliver en hård omgang. Alle har en interesse i, at budgettet bliver vedtaget, så der er grænser for, hvor langt kampen kan køre. Risikoen er, at hvis man ikke bliver enige om noget, kører det gamle budget videre i den nye periode. Finansministeren tilføjede, at sidste gang blev man enige i sidste øjeblik i december måned.

Pia Adelsteen spurgte finansministeren, om han forventede, at resultatet blev det samme som sidste gang, hvor det blev en stigning på 2,91 pct.

Kim Mortensen pegede på, at udover sit udspil med grænsekontrollen har regeringen i den samme uge truet med at nedlægge veto mod EU's budget, hvis vi ikke får 1 mia. euro. Han spurgte, om det stadig væk er finansministerens holdning.

Finansministeren sagde med hensyn til den ene milliard euro, at det stadig væk var hans holdning, for vi skylder ikke nogen noget.

Næstformanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde udtrykt sig imod det.

FO Punkt 4. Rådsmøde nr. 3103 (miljø) den 21. juni 2011

Dagsordenens punkter 1-4 samt 6-8 hører under Miljøministeriets ressort og blev forelagt af miljøministeren.

Dagsordenspunkt 5 hører under Klima- og Energiministeriets ressort og blev forelagt af klima- og energiministeren, som også forelagde dagsordenens punkt 9, "Eventuelt".

Klima- og energiministeren: Der er miljørådsmøde den 21. juni. Der er to ting på dagsordenen inden for mit område. Kommissionens klimakøreplan frem mod 2050. Og så har vi fra dansk side anmodet om at få et "Eventuelt"-punkt på, hvor jeg vil orientere Rådet om status for det danske initiativ om at få medlemslandene til at tilslutte sig en erklæring om at afstå fra anvendelse af visse industrigaskreditter.

Jeg forelægger begge punkter til orientering.

Miljøministeren: Jeg kan henvise til samlenotat om Rådsmøde for miljø den 21. juni, miljødelen, som blev sendt til udvalget den 6. juni, samt supplerende samlenotat oversendt til udvalget den 10. juni.

Der er 4 punkter på rådsmødet, som vedrører mit ressortområde, og som alle forelægges til orientering. Derudover forelægger jeg et punkt som en tidlig forelæggelse til forhandlingsoplæg, da formandskabet i denne sag har oplyst, at man søger at opnå enighed med Europa-Parlamentet i første behandling. Endelig forelægger jeg 2 sager til forhandlingsoplæg, der ikke er på rådsmødet den 21. juni, men som forventes vedtaget på et senere rådsmøde.

1. Forslag til direktiv om kontrol med risikoen for store uheld med farlige stoffer

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2010) 0781

Rådsmøde 3103 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2010) 0781 – bilag 1 (grundnotat af 1/2-11)

KOM (2010) 0781 – svar på spørgsmål 1

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag 360 (side 909 FO, forhandlingsoplæg forelagt 4/3-11)

Miljøministeren: Det er ikke lykkedes formandskabet at vinde tilslutning i Rådet til at søge en førstebehandlingsenighed med Europa-Parlamentet. Formandskabet vil derfor alene fremlægge en fremskridtsrapport og orientere om status for forhandlingerne. Jeg forventer som sagt ikke, at der vil være nogen substansdrøftelse af forslaget på rådsmødet. Det kommende polske formandskab har oplyst, at de går efter at lande forhandlingerne under deres formandskab.

Jeg vil selvfølgelig i de kommende forhandlinger basere mig på det forhandlingsoplæg, som jeg forelagde forud for rådsmødet i marts.

2. Forslag til forordning om ændring af direktiv 2001/18/EF for så vidt angår medlemsstaternes mulighed for at begrænse eller forbyde dyrkning af GMO'er på deres område

– *Fremskridtsrapport*

KOM (2010) 0375, KOM (2010) 0380

Rådsmøde 3103 – bilag 3 (supplerende samlenotat)

KOM (2010) 0375 – bilag 2 (grund- og nærhedsnotat af 3/9-10)

KOM (2010) 0375 – bilag 7 (Kommissionens svar af 4/1-11 på Folketingets udtalelse)

KOM (2010) 0375 – bilag 6 (udtalelse af 22/10-10 fra EUU og FLF)

KOM (2010) 0375 – bilag 5 (henvendelse af 5/10-10 fra Greenpeace)

KOM (2010) 0375 – svar på spørgsmål 1

KOM (2010) 0375 – spørgsmål 2

EUU alm. del (10) – svar på spørgsmål 4

EU-note (10) – E 23 (notat af 13/12-10 om juridisk slagsmål om forslaget)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag xxx (side xxx FO, forhandlingsoplæg forelagt 19/5-11) – referat endnu ikke omdelt

EUU alm. del (10) – bilag 360 (side 913, behandlet i EUU 4/3-11)

Miljøministeren: Det lykkedes ikke for formandskabet at få tilslutning i Coreper den 25. maj til at søge at opnå enighed med Europa-Parlamentet i første behandling. Forslaget er derfor nu sat på dagsordenen for Rådsmødet, hvor formandskabet vil fremlægge en fremskridtsrapport.

Jeg vil i de videre forhandlinger basere mig på det forhandlingsoplæg, som jeg fremlagde den 19. maj.

3. Beskyttelse af vandressourcer og integration af bæredygtig vandforvaltning i og uden for EU

– Rådskonklusioner

Rådsmøde 3103 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Miljøministeren: Jeg kan generelt støtte formandskabets udkast til rådskonklusioner om beskyttelse af vandressourcer og integration af bæredygtig vandforvaltning i og uden for EU.

Kommissionen fremlægger et såkaldt "blueprint" om vand i slutningen af 2012, og det må forventes at gå hen at blive et meget vigtigt dokument for fremtidens vandpolitik. Jeg støtter derfor, at Rådet opfordrer Kommissionen til at inddrage medlemslandene og andre interessenter i udarbejdelsen.

4. EU's biodiversitetsstrategi frem mod 2020

– Rådskonklusioner

KOM (2011) 0244

Rådsmøde 3103 – bilag 1 (samlenotat side 20)

Miljøministeren: Formandskabet har fremlagt udkast til rådskonklusioner.

Jeg er glad for, at Kommissionen – så relativt kort tid efter at vi vedtog den globale strategiske plan i Nagoya i oktober 2010 – har fremlagt en meddelelse om "EU's biodiversitetsstrategi 2020", som jo har til formål at sikre, at EU lever op til planen fra Nagoya.

Det giver os et grundlag for at komme i gang med arbejdet med at sikre, at vi i EU når målene fra Nagoya i 2020.

Vi har brug for grundige analyser og vurderinger af Kommissionens foreslåede 6 mål og 20 handlinger. Det handler om, at vi skal have skabt klarhed over de konkrete virkemidler samt miljø-, samfundsmæssige og økonomiske konsekvenser både på EU-niveau og for det enkelte medlemsland. Det er væsentligt, at der sikres sammenhæng mellem strategiens mål og virkemidler og selvfølgelig også finansieringen heraf.

Det har vi slet ikke haft lejlighed til i Rådet. Strategien er kun blevet præsenteret af Kommissionen i arbejdsgruppen i Bruxelles, den er ikke blevet diskuteret i detaljer. Det er derfor præmaturligt, når det ungarske formandskab ønsker at vedtage rådskonklusioner om strategien allerede på junirådsmødet.

Grunden til, at jeg siger, det er, at jeg er bange for, at vi er ved at begå den samme fejl, som vi begik med EU's tidligere biodiversitetsstrategi fra 2006, hvor vi på EU-plan jo ikke lykkedes med at opfylde målene i 2010. Hovedårsagen til denne mangelfulde implementering var, at vi ikke havde gjort os klart, hvad målet om at standse tilbagegangen i biodiversiteten konkret betød, og hvilke handlinger der skulle føre til målet samt – nok så vigtigt – hvordan vi ville finansiere disse handlinger.

Regeringen ønsker altså ikke, at vi kommer i samme situation som med EU's tidligere biodiversitetsstrategi fra 2006. Regeringen er enig i, at en strategi på EU-plan for at nå Nagoya-målene i EU og globalt inden 2020 er nødvendig.

Men regeringen ønsker, at vi har succes med at implementere de 20 delmål fra Nagoya, standse tabet af biodiversitet og forbedre naturens tilstand. Og her er det altså afgørende, at sammenhængen mellem strategiens mål, virkemidler og finansieringen sikres.

Det er i den forbindelse vigtigt at sikre, at hensynet til biodiversitet effektivt integreres i EU's sektorpolitikker, og at vi får afdækket mulighederne for finansiering gennem bl.a. EU's landbrugspolitik.

Derfor handler det om, at vi må bruge tiden nu på at få udkrystalliseret, hvad der helt konkret skal nås, og hvem der skal gøre hvad, og hvordan det kan finansieres. Så må vi i lyset af resultatet af forhandlingerne om EU's flerårige finansielle rammer vende tilbage til spørgsmålet om, hvordan vi sikre sammenhæng mellem

mål, handlinger og finansiering, så vi er sikre på, at vi kan gennemføre den biodiversitetsstrategi, vi bliver enige om i EU.

5. Køreplan for omstilling til en lavemissionsøkonomi i 2050

– Vedtagelse af rådskonklusioner

KOM (2011) 0112

Rådsmøde 3103 – bilag 2 (samlenotat side 1)

KOM (2011) 0112 – bilag 1 (grundnotat af 18/4-11)

KOM (2011) 0112 – bilag 2 (henvendelse af 18/5-11 fra Greenpeace)

Rådsmøde 3097 – bilag 3 (skriftlig forelæggelse af rådsmøde transport, telekommunikation og energi 10/6-11)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (10) – bilag xxx (side xxx, behandlet i EEU 13/5-11

– rådsmøde økofin) – referat endnu ikke omdelt

Klima- og energiministeren: Som I ved, har regeringen besluttet, at Danmark skal være uafhængig af fossile brændsler i 2050. Vi ser derfor naturligvis gerne, at hele EU har samme målsætning eller arbejder i samme retning. Som et første skridt arbejder vi for, at EU skal øge sit drivhusgasreduktionsmål i 2020 fra 20 pct. til 30 pct.

Kommissionens klimakøreplan frem mod 2050 giver et godt grundlag for de fortsatte diskussioner om EU's langsigtede indsats på klimaområdet. Kommissionens analyser viser, at EU omkostningseffektivt kan reducere egne emissioner med op til 80 pct. i 2050. Omkostningerne herved er ifølge Kommissionens beregninger nogenlunde som omkostningerne ved at følge business-as-usual. Kommissionen vurderer, at der altså ikke nødvendigvis kommer en ekstraregning. Det vil forekomme nogle bekendt, for det var præcis det samme, vores egen Klimakommission fremlagde, da de fremlagde deres rapport om, hvordan Danmark kan blive uafhængig af fossile brændsler i 2050.

Trods det optimistiske budskab er det fortsat kun Danmark og Storbritannien, der her og nu støtter en forøgelse af EU's drivhusgasreduktionsforpligtelse fra 20 pct. til 30 pct. i 2020 i forhold til 1990. Flere landes miljøministre støttede forud for Miljørådets møde i marts i et fælles indlæg i the Guardian op om denne målsætning, men der mangler altså stadig væk et svar fra deres chefer, altså statsministrene i de respektive regeringer. Det kommer jeg tilbage til at vi arbejder på.

Man må altså konkludere, at der fortsat er betydelig modstand fra et stort antal lande. Mange lande har faktisk modarbejdet, at rådskonklusionerne overhovedet nævner, at en 25 pct. EU-intern reduktion i 2020 ifølge Kommissionens beregninger vil være i overensstemmelse med den gradvise, omkostningseffektive reduktionssti til de langsigtede klimamål.

Stemningen i Rådet er desværre stadig ikke til at træffe beslutning. Tværtimod er der en tendens til, at man ønsker at flytte fokus flyttet til 2030. Her er min holdning den, at der ikke er tale om et enten eller, altså enten 2020 eller 2030, men et både og, altså både 2020 og 2030. Analyserne bag Klimakøreplanen viser også, at det blot bliver dyrere at nå EU's 2050 mål, hvis vi udsætter indsatsen. I så fald vil vi f.eks. være nødt til at erstatte betydelige dele af energiinfrastrukturen, inden den er udtjent.

Rådskonklusionerne bør i regeringens optik i videst muligt omfang bidrage til en sammenhængende diskussion af, hvordan EU skal nå sine langsigtede klimamål og understøtte overvejelserne om, hvorvidt EU unilateralt skal øge sit reduktionsmål for drivhusgasser til 30 pct. i 2020 i forhold til 1990.

Regeringen støtter, at Kommissionen fremlægger et konkret beslutningsgrundlag, som gør det muligt efterfølgende at tage stilling til milepæle efter 2020.

Endelig mener regeringen, at principperne for en eventuel fordeling af yderligere reduktionsindsatser mellem landene bør lægge vægt på omkostningseffektivitet, forurenere betaler og retfærdighed – og samtidig mindre vægt på solidaritet.

Ambitionen er at rykke noget i klimadagsordenen inden det danske EU-formandskab. Det kræver, at EU-Kommissionen rykker med konkrete analyser af, hvordan vi bedst og billigst sikrer, at EU omkostningseffektivt reducerer drivhusgasudledningen. Desuden bør klima indtænkes i EU's sektorpolitikker. Det kan bl.a. ske i forbindelse med behandlingen af Kommissionens kommende køreplan for energi frem mod 2050, energieffektiviseringsplanen, hvidbogen om transport, den forestående reform af EU's fælles landbrugspolitik og naturligvis også EU's flerårige finansielle rammer, de såkaldte finansielle perspektiver.

Til efteråret forventes EU-Kommissionen at præsentere en køreplan for, hvordan energisektoren i EU skal udvikles frem mod 2050, hvis EU omkostningseffektivt skal opfylde målsætningen om en reduktion af drivhusgasudledningen på 80-95 pct. Energikommissær Günther Oettinger har indikeret, at denne køreplan også vil indeholde forslag om udbygning af EU's energilovgivning. Det bakker regeringen også kraftig op om, og vi bakker op om køreplanen.

Regeringen har ved flere lejligheder opfordret EU-Kommissionen til at udarbejde et så konkret beslutningsgrundlag som muligt, så der efterfølgende – muligvis under dansk EU-formandskab – kan træffes beslutning om eventuelle delmål eller milepæle for f.eks. 2025 og 2030.

Opsummerende vil jeg gerne understrege, at Danmark fastholder ønsket om at forøge EU's reduktionsmål i 2020. Skal vi nå at få en beslutning om forøgelse af reduktionsmålet, inden klima- og energipakken træder i kraft fra 1. januar 2013, skal der snart ske noget. Jeg vil ikke lægge skjul på, at det ser svært ud. Det er op ad bakke.

Vi har fra dansk side taget initiativ til at invitere ligesindede EU-kollegaer til et formøde i forbindelse med miljørådsmødet for at drøfte strategien for, hvordan vi kan fremme synspunktet om forøgelse af klimamålet i 2020.

Pia Adelsteen hæftede sig ved, at der i samlenotatet står, at de fleste investeringer vil komme tilbage i form af lavere udgifter til energi. Hun spurgte, hvem energien bliver billigere for.

Der står også, at der i 2050 kan spares 90 mia. euro på reduktion af udgifterne til reduktion af luftforurening, færre dødsfald mv. Hun spurgte, om udgifterne til pension ikke vil gå op til gengæld. Ikke fordi hun var imod det, men det var vel en kendsgerning.

Niels Helveg Petersen forstod, at Danmark og UK støtter, at EU går op på et reduktionsmål på 30 pct. Han spurgte, hvordan Finland og Sverige stiller sig.

Meta Fuglsang spurgte, hvad klima- og energiministeren ville gøre for at fastholde milepælene, idet hun pegede på, at ellers ville det blive rigtigt svært at fastholde målene.

Hun henviste til, at man i marts måned i forbindelse med større energieffektivitet drøftede, hvordan man kunne tilbageholde en vis mængde kvoter. Hun spurgte, hvad regeringen gør for at fastholde den målsætning.

Klima- og energiministeren sagde til Pia Adelsteen, at udgifterne til energi ville stige så meget, at der ikke ville komme en ekstraregning ved, at vi vælger den såkaldte grønne vej. Det viser de beregninger, Klimakommissionen er kommet med, også. I den forbindelse henviste hun til, at olieprisen er steget. Det kommer den også til at gøre fremover, idet der bliver flere og flere mennesker, mens der bliver færre og færre fossile brændsler.

Hun kunne ikke konkret sige, om man havde regnet på pensionerne.

Hun svarede Niels Helveg Petersen, at i Finland er man jo ved at forhandle sig frem til en ny regering. Hun havde ingen informationer om, hvad den nye finske regering mener om sagen. Den svenske position er meget kompliceret. Den er meget aktiv inden for dette område, men det drejer sig mere overordnet om EU's klimapolitik, hvor man har fokus på det fremadrettede.

Med hensyn til milepælene efter 2020, som Meta Fuglsang spurgte om, sagde klima- og energiministeren, at Danmark vil efterlyse en analyse, som kan gøre, at vi har et beslutningsgrundlag med hensyn til delmålene.

Med hensyn til kvoter sagde klima- og energiministeren, at hvis man går op til 30 pct., så vil kalkulerne også ændres, når det drejer sig om energieffektivisering. Men som nævnt er det generelt op ad bakke. Vi vil gøre, hvad vi kan, for at samle de lande, hvis ministre tænker på samme måde som os. Det kan forhåbentlig give resultater under det danske formandskab.

Kim Mortensen forstod, at det var et spil for tålmodige sjæle. Regeringen har nævnt sagen på flere møder i Europaudvalget, og ordførerne er enige med regeringen, men vi har ingen venner, og står ret alene med vort synspunkt. Han havde lagt mærke til, at en række private virksomheder faktisk havde underskrevet en erklæring om, at vi skulle presse EU til at gå op til en reduktionsprocent på 30.

Med hensyn til bindende målsætninger for energieffektivisering er der så overhovedet ingen bevægelse? Nu spurgte Niels Helveg Petersen til de nordlige lande, men der må vel også være en vis bevægelse blandt de øvrige lande.

Klima- og energiministeren bekræftede, at det var et spil for tålmodige sjæle. Hun konstaterede, at der var en vis bevægelse, og at det i hvert fald var lykkedes at holde sagen på dagsordenen. Hun tilføjede den analytiske betragtning, at når man skulle løse vanskelige spørgsmål i EU, var der en tendens til, at man kobede dem samme med andre og fik en pakkedløsning. Der-

for ville det ikke overraske hende personligt, hvis dette spørgsmål kunne begynde at rykke, hvis det blev koblet sammen med de finansielle perspektiver.

- FO 6. Forslag til ændring af forordning (EF) nr. 648/2004, hvad angår anvendelsen af fosfater og andre fosforholdige stoffer i husholdningsvaskemidler
– Tidlig forelæggelse
KOM (2010) 0597
Rådsmøde 3103 – bilag 1 (samlenotat side 27)
KOM (2010) 0597 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 20/2-11)

FO **Miljøministeren:** Regeringen kan støtte forslaget – om end fosfor i husholdningsvaskemidler ikke er et reelt miljøproblem i Danmark. Dels indeholder langt de fleste tekstilvaskemidler til private på det danske marked ikke fosfat, dels er langt de fleste husstande tilknyttet et renseanlæg, der effektivt fjerner fosfater fra spildevandet.

Reguleringen er alligevel relevant, fordi andre EU-lande har et vandmiljøproblem på grund af fosforudledningen, og forslaget vil bl.a. komme til at gavne den centrale del af Østersøen.

Jeg er enig med Kommissionen i, at vaskemidler til opvaskemaskiner eller til industri og erhverv ikke skal tages med i forslaget på nuværende tidspunkt. Grunden til, at man ikke skal gøre det, er, at vi ikke ved nok om effektiviteten og miljøprofilen på de alternative stoffer, der vil blive brugt i disse vaskemidler i stedet for fosfaterne. Det kan ikke nytte noget, at vi fjerner stoffer, der reelt ikke er et problem i Danmark, og erstatter dem med stoffer, der kan vise sig at være et problem.

Jeg støtter, at Kommissionen pålægges at udarbejde rapporter dels om maskinopvaskemidler, dels om industrivaskemidler – og på den baggrund eventuelt kommer med forslag til regulering af andre typer af vaskemidler end dem, der er omfattet af forslaget på nuværende tidspunkt.

Den fungerende formand, Kim Mortensen, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet intet parti havde ytret sig imod det.

FO 7. Forslag til ændring af direktiv 97/68/EF for så vidt angår bestemmelserne for motorer, der markedsføres under fleksibilitetsordningen

– Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmøde (miljø) den 21. juni, men forventes vedtaget på et senere rådsmøde

KOM (2010) 0362

Rådsmøde 3103 – bilag 1 (sammenotat side 34)

KOM (2010) 0362 – bilag 1 (revideret grund- og nærhedsnotat af 5/10-10)

Miljøministeren: Punktet forelægges til forhandlingsoplæg, da sagen forventes vedtaget på et senere rådsmøde.

Formandskabet søger en førstebehandlingsaftale med Europa-Parlamentet, som indebærer, at fleksibilitetsordningen udvides fra de nuværende 20 pct. Europa-Parlamentet har foreslået 35 pct., og formandskabet har i deres kompromisforslag foreslået 45 pct. En udvidelse betyder, at et yderligere antal motorer, der opfylder gamle emissionsgrænseværdier, fortsat kan markedsføres ved indførelse af nye skrappe grænseværdier. Lokomotiver vil endvidere blive omfattet af fleksibilitetsordningen.

EU's medlemsstater har vanskeligt ved at overholde grænseværdierne for luftkvalitet, og Danmark arbejder for en begrænsning af luftforurening fra motorer i mobile og ikke vejgående maskiner.

FO Jeg er derfor ikke enig i en udvidelse af fleksibilitetsordningen og lægger afgørende vægt på, at vi fastholder den gældende fleksibilitetsordning på 20 pct.

Pia Adelsteen havde ingen problemer med forhandlingsoplæggene, men spurgte, hvorfor man lige pludselig ville udvide fleksibilitetsordningen.

Miljøministeren svarede, at efter hendes vurdering skyldtes det et hensyn til fabrikanterne.

Pia Adelsteen pegede på, at den eksisterende fleksibilitetsordning jo havde eksisteret et stykke tid, så den kunne ikke komme bag på producenterne.

Miljøministeren bekræftede dette. Det er også baggrunden for, at vi fastholder de 20 pct.

Frank Aaen var ikke forundret over, at producenterne gerne ville have mulighed for at forurene mere, men undrede sig over, at regeringen så stærkt afviste det.

Den fungerende formand, Kim Mortensen, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet intet parti havde ytret sig imod det.

- FO 8. Forslag til ændring af direktiv 2000/25/EF for så vidt angår bestemmelserne for traktorer, der markedsføres under fleksibilitetsordningen
- Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmøde (miljø) den 21. juni, men forventes vedtaget på et senere rådsmøde
- KOM (2010) 0607
- Rådsmøde 3103 – bilag 1 (samlenotat side 40)
- KOM (2010) 0607 – bilag 2 (revideret grund- og nærhedsnotat af 17/12-10)

Miljøministeren: Det samme gælder for dette punkt, som også forelægges til forhandlingsoplæg, da sagen ventes vedtaget på et senere rådsmøde.

Formandskabet søger også her at opnå en førstebehandlingsenighed med Europa-Parlamentet om en udvidelse af fleksibilitetsordningen for traktorer. Også her vil en udvidelse betyde, at et yderligere antal traktormotorer, der opfylder gamle emissionsgrænseværdier, fortsat kan markedsføres ved indførelse af nye skrapere grænseværdier.

- FO Jeg vil også her henvise til EU's medlemsstaternes vanskeligheder med at overholde grænseværdierne for luftkvalitet og vil derfor lægge afgørende vægt på, at vi opretholder den gældende fleksibilitetsordning på 20 pct.

Den fungerende formand, Kim Mortensen, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet intet parti havde ytret sig imod det.

9. Eventuelt – industrigaskreditter

Klima- og energiministeren: Dette er et punkt, vi fra dansk side har bedt om at få på dagsordenen. Det var jo sådan, at der tidligere i år blev vedtaget et forbud i EU mod at anvende visse industrigaskreditter i EU's kvotehandelssystem. Det drejer sig om klimaprojekter, som til en meget lav pris reducerer udledningen af kraftige drivhusgasser inden for produktion af kølemedler og nylon, såkaldte HFC- og N₂O-projekter.

Det er glædeligt, at de kritiserede industrigaskreditter er blevet forbudt i EU's kvotesystem i perioden efter 2012. Men vor opfattelse er den, at medlemslandene bør tage samme medicin og efterleve de samme krav, som stilles til virksomhederne.

Jeg har taget initiativ til at samle opbakning til det synspunkt blandt de øvrige EU-lande. På miljørådsmødet i marts opfordrede jeg derfor andre EU-lande til at underskrive en erklæring om, at de vil følge Danmarks eksempel.

Her er det naturligvis glædeligt at kunne berette, at det danske initiativ har mødt opbakning fra en række andre medlemslande, som forventes at ville meddele deres støtte på miljørådsmødet den 21. juni.